

Ziar

SERIE NOUĂ ANUL XXXIV |

NR. 8897

VINERI, 15 MARTIE 2024 |

PREȚ: 2 LEI

CENTENAR

fondat de jurnalistul Jean Bărbulescu la 15 martie 1924

100 DE ANI ALĂTURI DE TINE

Osută de ani este mult timp; este mult timp chiar și în viața unui ziar. În dezvoltarea generală, ziarul, ca instituție, și-a jucat rolul său, și nu puțin, iar „Gorjeanul - ziarul de suflet al gorjenilor” care mă preocupă personal, și-a jucat rolul său social și cultural, nu fără o mare utilitate. În istoria de 100 de ani a „Gorjeanului”, contribuția noastră se leagă de ultimii 20 de ani ai ziarului, perioadă în care am devenit acțiunea majoritar al societății-editoare GORJEANUL SA.

Mă întreb ce a reprezentat ziarul când am știut-o prima dată, ce a reprezentat atunci și ce reprezintă acum. Un ziar are două laturi. Este o afacere, ca oricare alta, și trebuie să plătească în sens material pentru a trăi. Dar este mult mai mult decât o afacere; este o instituție; reflectă și influențează viața unei întregi comunități; poate afecta destine și mai largi. Este, în felul său, un instrument de guvernare. Poate educa, stimula, asista sau poate face opusul. Are, așadar, o existență atât morală, cât și materială, iar caracterul și influența sa sunt determinate în principal de echilibrul acestor două forțe. Aici contează capacitatea și caracterul, și pe acestea trebuie să se bazeze un ziar, ca orice mare întreprindere, dacă vrea să fie demn de puterea și datoria sa.

Trebuie să vă mărturisesc că în pofida escaladării continue a cheltuielilor de editare și tipar, flacăra care ne asigură forța o reprezintă miile de abonați fideli ai ziarului de suflet – „Gorjeanul”, un brand în istoria presei românești, de la „ziar de front” la “ziar de actualitate, social-cultural” al gorjenilor de pretutindeni.

Seria manifestărilor dedicate Centenarului „Gorjeanul” începe azi, dar va continua pe tot parcursul anului 2024. În anii și deceniile ce vin, vom continua să investim în modernizarea cotidianului nostru, prin crearea de conținut de calitate și multiplicarea mediilor de publicare multi-platformă, ca răspuns la provocările new media și așteptărilor cititorilor noștri.

În încheiere, adresez mulțumirile noastre cititorilor și ziaristilor care au contribuit de-a lungul timpului la longevitatea și reputația „Gorjeanului”, actorilor economici, politici și culturali ai Gorjului, și, nu în ultimul rând, acționariatului și administrației ziarului nostru de suflet.

Bebe-Viorel IONICA
Director General

„Nicio sfidare nu va rămâne nepedepsită.” - Iuliana Mallart

calendar

Creștin ortodox

†) Sfântul
Mucenic Agapie
și cei șapte mucenici,
Zi aliturgică

Romano catolic

†) Sf. Luiza de
Marillac, călug

c	Euro	4,9686	-0,0045
u	Dolarul SUA	4,5785	-0,0058
r	Gramul de aur	299.7224	+0.1259
s	Francul elvețian	5,2631	+0,0080
v	100 Yeni japonezi	3,10472	+0,0034
a	Lira sterlină	5,8072	-0,0056
i	Leva bulgărească	2,5429	+0,0002
u	Leul moldovenesc	0,2562	+0,0011
t	100 Forinti maghiari	1,3100	-0,0007

curs valutar

farmacie de gardă Târgu-Jiu

Farmacia DR. MAX,
Str. Unirii, nr.16
parter, vis-a-vis
de liceul Tudor
Vladimirescu
Tel: 0767124776

telefoane utile

Prefectura:

E-mail: prefect@prefecturaorj.ro

Cabinetul Prefectului Tel: 0253-212273

Subprefect, Tel: 0253-212391, 213312;

Primăria Târgu-Jiu

Telefon: 0253213317, 0253214878

Apel unic de urgență: 112

Protecția Consumatorului: 0253-212.521

Spitalul Județean Târgu-Jiu

Tel: 0253-243316

Avocatul Poporului Craiova:

Tel./fax: 0251/418.707

E-mail: postmaster@avpcraiova.ro

ISU Gorj, Calea București, Nr. 9J, Tel.: 0253 211 212

IPJ Gorj, Tel: 0253.207604, Serv. Rutier

0253.207963(4)

Jandarmeria Gorj, Calea București, nr. 9

H, Telefon : 0253-213523

Garda de Mediu Gorj, Str. Unirii Nr.76,

Tel: 0253221651

DSVSA Gorj, Str. Ecaterina Teodorescu,

nr. 523, Tel: 0253226033

IN MEMORIAM

Jean Bărbulescu – ziaristul inspirat și creator al publicației Gorjanul

Motto: „E altfel de român și altfel de oltean. Gorjeanul, comparat cu ceilalți români, considerați pe județe, are nu știu ce are, ceva ca un lipici al lui, o noimă de aristocrație”. Tudor Arghezi

Curând, în 12 iunie 2024, se vor împlini 134 de ani de la nașterea publicistului Jean Bărbulescu - părintele și directorul ziarului „Gorjanul”.

Astăzi, când cotidianul „Gorjeanul” - publicația de suflet a gorjenilor de pretutindeni - continuator al publicației create de ziaristul talentat și creator al celei botezate „Gorjanul” - dedică un număr încheierii a 100 de ani de la prima apariție izvorâtă din inspirația, truda și efortul creator al celui care a fost Jean Bărbulescu - la propunerea scriitorului Vasile Vasilescu își revine nobila misiune de a încerca să creioneze, cu sprijinul altor surse, un mic portret al Omului Jean Bărbulescu.

ULTIMELE ÎNSEMĂNĂRI ALE LUI JEAN BĂRBULESCU, ÎNAINTE DE A FACE MULTĂ PUȘCĂRIE, INCLUSIV LA CANAL! Ziarul lui Jean Bărbulescu a fost cea mai importantă publicație gorjenească în perioada interbelică. Săptămânalul „Gorjanul” a apărut neîntrerupt între anii 1924 și 1947.

Despre situația politică a țării de după AL Doilea Război Mondial, Jean Bărbulescu spunea: „Acum ei sunt stăpâni. Fac ce vor. Ei sunt și legea și puterea executivă și cea administrativă și presa. Sunt totul. Nimic și nimeni nu-i mai împiedică să ne ucidă, dacă asta le e dorința. Trăim epoca bunului plac și a răzburărilor din partea celor ce au fost aduși la putere de forța rusească. Am pierdut crezul nostru. Am fost învinși. Să fim pregătiți să suferim și mai mult” - a scris profesorul și scriitorul Sabin Velican într-un articol.

De numele lui Jean Bărbulescu se leagă o parte a istoriei județului Gorj, mai ales că acesta a fost un „neobosit ziarist, luptător pentru informarea și luminarea maselor, animator cultural,

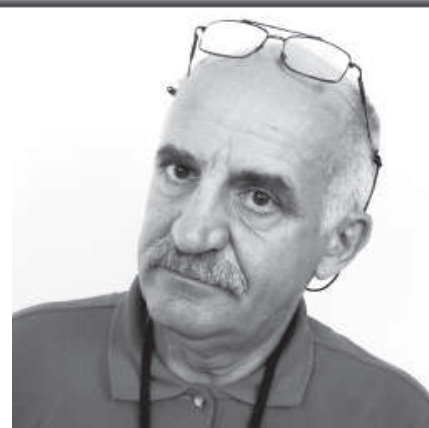
iar publicația „Gorjanul”, pe care a fondat-o și a condus-o, o bună perioadă, a fost glasul scris al gorjenilor. Ziaristul și publicistul Jean Bărbulescu s-a născut la 11 iunie 1890, în comuna Bogați, județul Dâmbovița. Pe meleagurile Gorjului a sosit înaintea de 1909 și a lucrat drept contabil la Oficiul Hurezani al Băncii Generale a Gorjului, iar în 1910 s-a mutat în această comună. A făcut stagiul militar, apoi la 15 august 1916, când România a intrat în Primul Război Mondial, a fost mobilizat și trimis pe front.

NAȘTEREA ZIARULUI „GORJANUL”. După terminarea războiului a revenit să lucreze la Banca Gorjului, însă, la 15 martie 1924, a abandonat activitatea bancară și s-a dedicat publicisticii, scoțând primul număr al ziarului „Gorjanul”, cu o periodicitate de apariție, inițial bilunară, apoi decadală, iar din ianuarie 1925, săptămânală.

Ziarul a fost tipărit timp de 10 ani la Craiova, iar din 1933 (în plină criză economică!), Jean Bărbulescu a cumpărat o tipografie și a creat la Târgu Jiu, Institutul Tipografic „Gorjanul”. Ziarul nu a avut o redacție, cu redactori angajați. În paginile sale au scris și semnat toți cei care doreau și aveau ceva interesant de spus. Conținutul complet al ziarului, a făcut ca acesta să fie citit în județ, dar și în țară, având peste 4.000 de abonamente”, semnala scriitorul Al. Doru Șerban în cartea sa „Personalități care au fost”.

Am preluat câteva fragmente dintr-un documentar-eseu al Maestrului Zenovie Cârlogea, poet și critic literar, membru al Uniunii Scriitorilor și director fondator al revistei literare și de cultură MĂIASTRA, ce apare trimestrial la Târgu Jiu. Domnia sa este singurul care deține colecția completă a publicației „Gorjanul”, creat, cum spuneam, la rândul său de către Jean Bărbulescu.

GORJEANUL ÎN VIZIUNEA LUI TUDOR ARGHEZI. „Gorjul e o regiune de surprize (...). Întâi că ei se cuvine să fie pus întâi, e gorjeanul. El e român, e el oltean, dar mai mult decât atât, cu toate că va fi prea de ajuns să rămână și fără alte originalități. E altfel de român, și altfel de oltean. Gorjeanul, comparat cu ceilalți români, considerați pe județe, are nu știu ce are, ceva ca un lipici al lui, o noimă de aristocrație (...). Dacă n-ați văzut gorjencele acelea, în opinci și-n cojoc, cu chipul rotunjit într-o bogată năframă boierească, n-ați văzut nimic și duceți-vă să le vedeți. Pictorii care ne-au înnebunit capul cu Balculul, să-și ia șevaletul, paleta și s-o apuce pe

Jiu în sus, la dreapta și de-a stânga lui, ca să ne spună în expozițiile de la București cum li s-au agățat pensulele de sprânceana Smarandei, de țăarii lui Marin, de genele Parângului și de acea lumină de aur, mare, care fulgeră pământul celui mai sărac județ, cu oamenii cei mai zdraveni și mai teferi la minte. Gorjeanul are stilul lui de a vorbi, în port și în inteligență. Aș pune rămășag că nu-i în tot județul un singur prost. În felul lui, fiecare gorjean este o individualitate.

TUDOR ARGHEZI ȘI ZIARUL GORJANUL.

1. „Directorul ziarului, d. Jean Bărbulescu îl scoate de 23 de ani. În 1946, Arghezi publică în „Adevărul” din București celebrul articol „Gorjul și Gorjanul”, pe care Jean Bărbulescu, directorul-proprietar al publicației târgujiene, îl reproduce în întregime, cu o scurtă notă, considerându-l o confesiune, care înregistrează, totuși, în ea destinul unui om, pentru care s-au deschis cu dărnice porțile atâtor temnițe”. Articolul „dezmoștește în noi vechi amintiri” - scrie Jean Bărbulescu în sus menționatul chapeau - fiind mărturia „aceluiași caracter”, scris cu aceeași tărie, cu aceeași aleasă demnitate”.

Aflăm, așadar, că în 1946 (la trei ani de la eliberarea din Lagărul de la Târgu Jiu), Arghezi continua să citească „Gorjanul” (care, de fapt, circula la mii de abonați în întreaga țară, fiind recunoscut pe Federație ca deținând supremația în presa din provincie).

Apropierea lui Tudor Arghezi de „Gorjanul” lui Jean Bărbulescu s-a produs prin colonelul Șerban Leoveanu, comandantul Lagărului, un om deosebit, conștient de valoarea autorului „Cuvintelor potrivite” (1927) și al „Florilor de mușcăi” (1931), care, peste trei ani doar, în 1947, va obține Marele Premiu pentru Literatură. La rândul său, directorul „Gorjanului” era la curent cu mișcarea literară și culturală a vremii, realizând, desigur, că „deținutul politic” cu numărul 5624 era unul din scriitorii de frunte ai literaturii române, pe care critica literară îl socotea la un moment dat cel mai mare poet român în viață. În ziarul său, Jean Bărbulescu îi preluase poetului, în câteva cazuri, poezii și articole, așa că numele poetului era deja familiar publicației târgujiene.

Ion PREDOȘANU

Mergem înainte

Suntem la o răscruce de inimi. „Gorjeanul” - ziarul de suflet al oltenilor de pretutindeni -, împlinește o sută de ani. E ceva! De un veac bătut pe muchie, iată, până astăzi 15 martie 2024 - când încercăm să pășim curajoși peste pragul nesperat al atâtor lumi învelite frumos în miile, zecile de mii de pagini desenate cu litere de plumb doar cu scopul nemărturisit de-a cuprinde pentru eternitate istoria unor clipe de viață care, neapărat, ar trebui încă să ne intereseze și să ne privească în mod deosebit -, o gazetă de provincie, inventată de un ziarist inimos și cu har, Jean Bărbulescu, ajuns pe meleagurile Gorjului trimis parcă de Dumnezeu, apare cu o constantă fericită și ajunge încă în casele multor cititori întocmită atent pe hârtie de ziar.

Într-o lume sufocată tehnologic, în care mijloacele de informare de tot felul se calcă pe picioare fără menajamente, faptul că ziarul se tipărește pe hârtie e o performanță și o îndrăzneală fără de margini, astăzi când totul, sau aproape totul, ne este la îndemână și stă doar în gestul alunecării unui deget în stare să gliseze o dată cu interesul nostru pe ecranul cât un pod de palmă al aparatelor cu telefon, de care am devenit atât de dependenți, neputându-ne lipsi de ele nici ziua, nici noaptea, ajunși aserviți prin contract și iremediabil deformați sufletește. E trist!

Dar ce e încă bine, e că toate lucrurile astea se întâmplă în chiar timpul vieților noastre. Altfel...

Ne înăbușim de tot în strânsoarea unor vremuri dintre cele mai de neînțeles din ultima sută de ani. Vine sfârșitul lumii? „N-are cum”, zicea ieri la „La Zamfir” pe terasă, sub un soare de primăvară ca și cea din anul trecut, venită prea din vreme și fără un scop anume care să ne convină și nouă, dacă tot ne-a găsit încă pe bătătură, „n-are cum”, zicea dădă Lina lu Gore-al Miroanii, muiere care a petrecut singură multe la viața ei, „n-are cum să se termine toate așa dintr-o dată, că ne-am cam învățat cu viața și-ar fi păcat să ne-o reteze careva tocmai acum, când am scăpat și de griji și de năcazuri.

Copiii s-au făcut mari și-s plecați care pe unde-au apucat prin lume, pământul nu-l mai pot munci și asta deja nu mai e o rușine, de alte alea m-a iertat Dumnezeu, mănânc de-o vreme și cam puțin, e bine, ce mai...

Vorba lu bietu-socru-miu, ăl de veni acas pe jos de la Stalingrad: Bă, al mai important lucru pe lumea asta e să te scoli de noapte și s-o apuci

pe linie la vale. Dacă răzbești să faci lucru ăsta în fiecare zi, n-are cum să nu se vadă sporu”.

Așa și noi, uitându-ne cu atenție doar la jumătatea plină a paharului, v-am pus la cazne gândind că Sărbătoarea ce-am apucat-o acum e semn că mai e loc și se mai poate încă pune țara la cale.

Fotografie de Ionel Scăunașu

Demult, în vremuri grele, un dascăl de țară încherbase o revistă în care închipuia singur, cu literele de mână ale limbii române, o altfel de lume și asta grație doar prieteniei ce-o purta oamenilor, pe care-i căuta cu obstinație spre a le insufla nădejdea că se poate oricând și oriunde să le fie și altfel și lucrurile să meargă mai bine.

Revista „Amicul poporului” apărea la sfârșitul veacului al XIX-lea în Bălănești Gorjului, iar dascălul de țară se numea Lazăr Arzoceanu și-i învăța carte pe copii la Școala cu Vultur. Îndemnul dascălului, înscris pe prima pagină, la vedere și pentru a fi luat în seamă de toată lumea, era hotărât și destinat să relanseze încă o dată nădejdea și speranța:

„Mergem înainte”. Un sfert de veac mai târziu, exact acum o sută de ani, Jean Bărbulescu - *Director și Proprietar al Ziarului Gorjeanul* - își așternea hotărât gândurile tot pe prima pagină albă a gazetei pe care tocmai se pregătea s-o dăruiască oamenilor, încrezător în steaua lui, în ceea ce avea să facă și în Dumne-

care au confirmat peste timp cu lucrarea lor și, mai alea, prin felul în care și-au petrecut viața printre oameni, în cinste și onoare, dedicați muncii și interesului pentru semenii lor.

N-avem altceva de făcut, nu e cazul să inventăm roata, ceea ce trebuie să facem e doar să luăm aminte și să-i cinstim, să le păstrăm amintirea.

Și acest lucru nu-l vom putea duce la bun sfârșit decât dacă vom continua ceea ce au pus ei la cale acum o sută de ani.

Vom fi, oare, în stare ca prin munca noastră să reprezentăm „o oglindă fidelă a județului nostru”? Și o călăuză de nădejde pentru a face față cunoașterii „tuturor ramurilor de activitate”?

Au trecut mai bine de cincizeci de ani de când, într-o dimineață nesperat de limpede, înfățișându-se parcă special dinaintea noastră, așteptam cu o emoție de nedescris să ne vedem numele în *Gorjeanul* de-atunci, în *Gazeta Gorjului*.

Domnul Sevastian Popescu era redactorul care ne băgase în seamă și îngăduise în paginile ziarului și „cronica noastră” la o antologie întocmită de Ion Caraion, cuprinzând poeziile dedicate lui Constantin Brâncuși de mai mulți dintre poeții lumii.

Norocul ne-a surăs atunci de-adevăratelea. Și poate un alt noroc a făcut ca viața să ne poarte în cu totul alte locuri, îndemnându-ne să ne fi ocupat de alte lucruri.

Târziu, într-o vară plină de promisiuni, acum... un sfert de veac, ne-am încercat puterile inventând, pentru sufletul nostru, o *Lume gorjenească* cu pretenții de revistă de cultură, la care încă ținem necondiționat, și-am mărșăluit apoi, *Pe branțuri de sticlă*, vreo câțiva ani buni prin *actualitatea Gorjului* pe care un amic, demult de tot, s-a încăpățânat să o preseze între foile unui ziar.

Iată-ne, acum, într-un colț de pagină din *Gorjeanul*, ajuns nesperat la o cumpănă fastă atârântă curajos între două veacuri, cu aceeași *Lume gorjenească*, încercând să ținem pasul într-o nouă *actualitatea a Gorjului* și umblând, de va fi cazul, tot *Pe branțuri de sticlă*, printre oamenii unei alte lumi care se reinventează în fiecare zi cu puterea neștiută încă a inimilor noastre.

N-avem încotro, mergem înainte...

VASILE VASIESCU

Cosmin POPESCU

Președintele Consiliului Județean Gorj

Cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la înființarea prestigioasei publicații „Gorjeanul”, vă adresez cele mai sincere felicitări și aprecieri pentru contribuția excepțională la peisajul media românesc și, în mod particular, la conservarea și promovarea identității culturale a Gorjului.

În decursul unui secol, „Gorjeanul” s-a distins prin dedicația și profesionalismul jurnaliștilor săi, devenind nu doar un pilon al jurnalismului regional, ci și un veritabil cronicar al evenimentelor care au modelat istoria, cultura și valorile comunității. Publicația dumneavoastră a reușit să se mențină nu numai relevantă, ci și indispensabilă pentru cititorii săi, adaptându-se continuu la schimbările din domeniul comunicării și la noile tehnologii, fără a-și pierde esența și angajamentul față de adevăr și integritate.

Este remarcabil faptul că „Gorjeanul” a fost martorul și, totodată, participantul la evoluții sociale, politice și culturale semnificative, oferind o platformă pentru dezbateri, informații și idei timp de un secol, stimulând astfel progresul comunității și al societății în ansamblu. La acest moment aniversar, doresc să vă felicit pentru reziliența, pasiunea și angajamentul de care ați dat dovadă în această perioadă îndelungată, fiind un exemplu de urmat pentru generațiile de jurnaliști și pentru întreaga comunitate. În încheiere, îmi exprim speranța că „Gorjeanul” va continua să prospere și să fie o voce influentă și respectată, găsind calea spre adevăr, justiție și jurnalism de calitate pentru multe decenii de acum încolo. Vă urez succes în toate demersurile viitoare și sper ca „Gorjeanul” să rămână o sursă de informare și inspirație pentru generațiile viitoare, păstrând vie flacăra curiozității, integrității și dedicării față de adevăr.

Gheorghe GRIGURCU

scriitor

Aflu cu emoție că ziarul *Gorjeanul* a devenit centenar. Cum trece vremea! Cred că publicația mi-a căzut sub ochi prima dată în 1940, când, refugiat fiind cu părinții din Ardealul de Nord, devenisem târgujan. Eu de patru ani, *Gorjeanul* gata a intra în adolescență. În măsura în care îi urmăresc în prezent paginile, pot constata în ele o informație de bună credință, o mereu susținută varietate de subiecte, o seducătoare libertate de opinie. Mi-aș îngădui în acest ceas aniversar să compar *Gorjeanul* cu una din clădirile venerabile ale Târgu Jiului. Cu toate că numeroase din ele s-au văzut nu demult necruțător demolate. Centrul vechi al urbei e în bună parte dispărut. Trecutul său a suferit o avarie imprevizibilă, ireparabilă. Oare de ce? Fapt nesăbuit care nu a avut loc de pildă în niciunul din orașele Transilvaniei pe care le-am cunoscut, rămase cu străzile centrale riguros integre. N-ar putea redacția ziarului nostru isca o discuție pe o atare temă defel lipsită de interes? Îi urez din toată inima *Gorjeanului* încă măcar un veac de viguroasă supraviețuire!

La ceas de sărbătoare

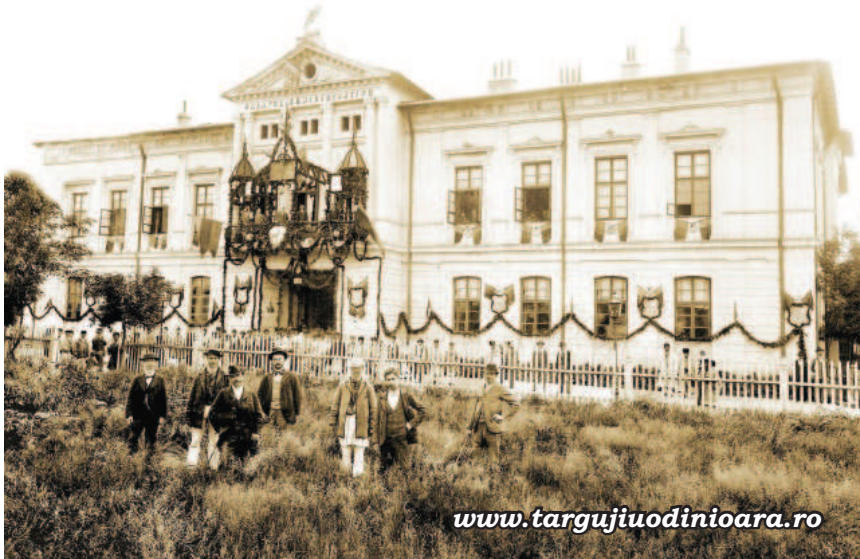
Ziarul *Gorjeanul* împlinește 100 de ani. Iată o știre de prima pagină într-o lume a presei cotidiene de astăzi, atât cât mai există și cât mai are trecere la cititori. E o știre aproape „de senzație”, pentru că nu-i puțin lucru ca un ziar de provincie să se ambiționeze și să treacă încă viu și plin de curaj pragul unui veac însemnat în scriptele istoriei recente, la ceas de Sărbătoare, cu litere de... aur.. Mai cu seamă că timpul, atât cât a trecut peste alții și chiar și peste noi, a fost de fiecare dată învelit în povești credibile, zi de zi, în pagini alese cu litere de... plumb și împodobite cu frumoase fotografii cu marginile argintate.

Am rămas un nostalgic. Amintirile de pe vremea cât „am activat” în presă încă nu-mi dau pace și mă fac să trăiesc acele timpuri și astăzi cu

aceeași emoție. De la începuturile puse la cale de ziaristul de mare fală - Jean Bărbulescu - până la cei de astăzi, care și ei merită cu prisosință aprecierile noastre, *Gorjeanul* a răzbit ținând sus, la vedere, steagul presei gorjenești, atât de inventivă și uneori imprevizibilă de-a dreptul, mereu aflată la fața locului, în mijlocul evenimentelor de tot felul, spre informarea corectă a cititorilor. Pentru asta ne-am zbatut și noi, aș putea spune, cu mâna pe inimă. Și am făcut-o cu pasiune. Zi de zi, *Gorjeanul* a fost și rămâne, îi doresc și eu, un ziar adevărat, care nu va duce lipsă de cititori atâta vreme cât vom fi cu toții martorii întâmplărilor lumii asteia.

La mulți ani, *Gorjeanul*!

Nicolae BRÂNZAN
fost director la *Gorjeanul*

www.targujiuodinoara.ro

Un mehedintean la GORJEANUL

La începutul acestei primăveri am primit o veste îmbucurătoare de pe tărâmul Gorjului de la un om deosebit căruia nu-i este indiferent faptul că ziarul „Gorjeanul” împlinește 100 de ani de la apariția primului număr. Adică, această publicație a văzut lumina zilei pe 15 martie 1924, sub conducerea lui Jean Bărbulescu. Cum este întreprinzător din fire, prietenul meu se implică și în acest eveniment din lumea presei scrise.

De ce spun toate astea? Păi o spun, pentru că de ziarul „Gorjeanul!” mă leagă amintiri care nu se uită, de pe vremea când am făcut parte din colectivul redacțional de aici, ca secretar de redacție. Această funcție am avut-o în perioada 1 aprilie 1994 - 15 septembrie 1995. Așadar, am devenit gorjean prin transfer de la ziarul mehedintean „Datina”. Am găsit aici un colectiv de redacție bine încheiat, coordonat de domnul Nicolae Brânzan, ca director, iar redactor-șef fiind domnul Constantin Băleanu. Colaborând foarte bine cu cei doi coordonatori ai ziarului am reușit să duc cu bine

sarcina ca secretar de redacție, nu tocmai ușoară, știindu-se că secretariatul de redacție este statul major al unui ziar. A fost o perioadă densă a vieții mele ca ziarist la cotidianul „Gorjeanul”, care își are locul potrivit în biografia mea. A venit, însă, despărțirea de „Gorjeanul”, pentru că așa e viața, cu multe aspecte neprevăzute.

A apărut altă chemare de pe meleagurile mehedintene pe care nu am putut să o refuz. Mi-am menținut bunele relații cu „Gorjeanul” și am venit la Turnu Severin punând bazele unui nou ziar al Mehedintului, „Radical”, pe care l-am coordonat ca redactor-șef timp de 10 ani. În această perioadă nu am uitat colegii de la „Gorjeanul”, nici atmosfera trepidantă specifică unui jurnalism de cotidian.

Acum, când „Gorjeanul” își adună luminile din timpul celor 100 de ani sub forța cuvintelor, îi urez drum lung mai departe înconjurat de dăruirea jurnaliștilor sub semnul dreptății și al binelui oamenilor. La mulți ani, *Gorjeanul*!

Ion ȘERBAN DRINCEA

Marcel ROMANESCU

Primarul Municipiului Târgu Jiu

O sută de ani în slujba adevărului, alături de gorjeni. Cotidianul *Gorjeanul* este un exemplu de presă de calitate și nu doar un brand, ci o adevărată tradiție.

Un ziar foarte cunoscut, care nu s-a lăsat niciodată înfrânt și a continuat să aducă știri gorjenilor chiar și în cele mai grele perioade.

Generații de jurnaliști foarte cunoscuți au semnat în paginile publicației, iar tradiția este continuată de o echipă redacțională tânără, de calitate și căreia îi port un deosebit respect. Ca om politic, dar și ca profesor universitar, m-am bucurat mereu de o relație deosebită cu reprezentanții mass media. Este o profesie onorabilă, de o importanță crucială pentru democrație. *Gorjeanul* și-a făcut din plin datoria față de cititorii săi pe care nu i-a dezamăgit niciodată. O misiune nu tocmai ușoară dacă este să luăm în calcul perioadele dificile pe care publicația le-a traversat cu capul sus.

Faptul că și acum, după 100 de ani de la prima ediție, citim *Gorjeanul* pe tipar se datorează și celor care țin în mâini destinele acestui ziar.

Sunt oameni deosebiți care au înțeles importanța acestei publicații atât de strâns legată de gorjeni. Au depus eforturi mari pentru ca *Gorjeanul* să rămână ceea ce a fost din totdeauna: ziarul de suflet al gorjenilor. La mulți ani!

Gabriel COICA

Viceprimar, Municipiul Târgu Jiu

Este unanim acceptat faptul că ziarul „Gorjeanul” face parte din patrimoniul județului nostru și ca s-a identificat, în ultima sută de ani, cu însăși istoria modernă a acestuia, timp în care a publicat frecvent articole privind activitatea Primăriei Târgu Jiu. Rolul său a fost și rămâne foarte important, ținând cont de nevoia gorjenilor de a fi informați corect și în timp util. Am apreciat, de-a lungul timpului, actualitatea articolelor din paginile sale, precum și responsabilitatea pe care și-au asumat-o redactorii în a-și informa obiectiv cititorii.

În mod personal, țin să mulțumesc redactorilor ziarului pentru efortul pe care l-au depus în promovarea municipiului Târgu Jiu ca destinație culturală și turistică, de importanță națională și internațională. Le mulțumesc, de asemenea, pentru susținerea demersurilor noastre în ceea ce privește includerea Ansamblului Monumental „Calea Eroilor” în Patrimoniul Mondial UNESCO. Urez succes atât tinerei echipe redacționale a ziarului „Gorjeanul”, pentru întreaga activitate, cât și domnului inginer Dragoș Viorel Ionică, directorul general al S.C. *Gorjeanul* S.A. Târgu Jiu.

Julian POPESCU

Prefectul Județului Gorj

Sunt onorat să vă felicit pentru 100 de ani de excelență în jurnalism și îmi exprim recunoștința pentru contribuția semnificativă pe care ați avut-o în informarea și educarea comunității noastre.

Toți cei care au contribuit la succesul ziarului de-a lungul anilor, jurnaliști, redactori, colaboratori, martori și cronicari ai timpului, au devenit o parte esențială a patrimoniului cultural al Gorjului, iluminând mințile și inimile cititorilor.

Vă doresc viață lungă și să continuați să inspirați generațiile viitoare de jurnaliști.

La mulți ani, *Gorjeanul*!

Ion CĂLINOIU

Președintele Consiliului Județean Gorj (2004-2016)

Sub lumina tiparului, „Gorjeanul” a strâns în timp atât de multe amintiri, mărturii și dovezi despre Gorj, devenind un liant de zi cu zi al generațiilor, de la oameni simpli până la personalități marcante.

Cred că sunt foarte puține publicații în țară care au reușit să reziste timpului fără întrerupere și să-și transforme cititorii într-un nucleu fidel și constant. Dovadă că spiritul adevărului și realitatea de zi cu zi a vieții gorjenești reflectate în paginile cotidianului, sub condeul mai multor generații de jurnaliști care și-au respectat statutul și principiile, s-au regăsit în sufletul fiecărui cititor. La împlinirea unui veac de existență a cotidianului „Gorjeanul” urez echipei de jurnaliști care aduce în fiecare zi noi informații cititorilor gorjeni, să cunoască tot mai multe succese în activitatea redacțională.

Omagiu „GORJANULUI”

Am debutat la „Gazeta Gorjului” în noiembrie 1984. Trecuse ceva peste un an de la repartizarea mea ca profesor și știam deja multe despre meleagul „Jiului de Sus”. Încercam să impun atenției cititorilor un personaj mai puțin cunoscut, Ion Gherasim-Gorjanu, răpit de turci din Bengeștii Gorjului pe la 1800, cu studii solide la Constantinopol, deschizător de orizonturi în învățământul public românesc, la Vălenii de Munte, în fostul județ al Săcuienilor, desființat pe la 1845. Așadar, pe meleagurile natale ale subsemnatului, depistasem o porțiță de comunicare cu județul care începea să mă prindă în mrejele sale. Eram mândru și mă bucuram de primul meu succes publicistic în presa Gorjului.

„Ce ai spune, dacă ai intra puțin pe urmele lui Jean Bărbulescu, întemeietorul „Gorjanului”?”, mi-a sugerat cu maximă seriozitate, privindu-mă după ochelarii săi mari și închiși la culoare, profesorul George Manoniu, reputatul gazetar gorjean, în cercul căruia mă învăTEAM de ceva vreme. Se împliniseră 60 de ani și unul dintre cei mai importanți intelectuali ai Gorjului nu fusese evidențiat decât într-un modest colț de pagină. Erau vremuri complicate, când toată greutatea ziarului comunist apăsa pe realizările și grandoarea „Epocii de aur”. Rar, o dată, de două ori pe lună, vedea lumina tiparului ceva istorie, cu articole atent redactate.

Mărturisesc, nu știam prea multe, nici despre om, nici despre gazeta înființată de el la Târgu-Jiu, în 1924. Prin colecții particulare, ascunse în locuri tainice, greu accesibile, se mai găseau unele exemplare ale „Gorja-

nului”, dar erau riscante asemenea lecturi. Cu timpul, mai cu seamă din anii '90, ai veacului trecut, am ajuns la paginile sale îngălbenite de vreme și nu mi-a părut deloc rău. Unul dintre cei care m-a ajutat a fost vrednicul meu elev, Andrei Popete-Pătrașcu, în prezent distins profesor de istorie în București, cu o minicolecție depistată de el prin cine știe ce unghere. Libertatea de care ne bucuram în exprimarea ideilor noastre mă convingea tot mai mult de necesitatea folosirii venerabilei gazete în cercetările proprii. Un coleg de specialitate, prof. Filimon Văduva, a reușit să ne atragă atenția cu o lucrare de grad ce valorifica informații din anii Marii Crize Economice (1929 - 1933). La rândul meu, am profitat din plin, în mai toate cărțile de istoria Gorjului pe care le-am elaborat. Nu mai vorbesc de profesorul Zenovie Cărlugea, posesor al unei bogate colecții moștenită de la tatăl său și încă alții. Din start, am fost surprins de încărcătura informațională, echidistanța și bunul simț al colaboratorilor, neremunerați, veniți din toate spațiile românești. Citeam tot, notam ce puteam (la Biblioteca Academiei, nu era timp de pierdut!), inclusiv pagina de publicitate era de interes. Când îl privește pe Jean Bărbulescu, venise de pe meleaguri dâmbovițene (vecine cu Prahova natală!), un motiv în plus să „facem cunoștință”. Lucrător o vreme în sistemul bancar local, apoi avocat, a devenit un ziarist neobosit, luptător și veritabil animator cultural. Ziarul său a strâns cele mai talentate condeie ale Gorjului, din județ, dar și ale celor răspândiți prin țară. Sunt abonamente, acolo unde nici gândul

nu te duce, în Oltenia, Vechiul Regat, Transilvania, Banat, Bucovina, Basarabia (de unde curg articolele lui Sabin Velican, învățător și scriitor de peste Prut), ba chiar și de dincolo de granițele României Mari. Între Gorj și ei se stabilise o puternică legătură, benefică pentru toți.

În primul său număr, din 15 martie 1924, cititorii aveau prilejul să afle amănunte cu privire la stadiul lucrărilor la calea ferată Bumbești-Livezeni, o dorință și o necesitate de mare actualitate pentru românii de pe cele două versante ale Carpaților. O lună mai târziu, în numărul 3, directorul Jean Bărbulescu comenta: „Consfătuirea de la Viena, încheiată fără rezultate pozitive întrucât „delegația rusă n-a recunoscut alipirea Basarabiei la România”. În spatele pseudonimului I. Mohor, tot el protestează vehement în legătură cu alegerea ca senator al României a lui Barabas Bella, fost vicepreședinte al Parlamentului Ungariei, „în timp ce venerabilul luptător Ștefan Cicio-Pop cade în alegeri”. Sunt numai câteva exemple care ilustrează conduita permanentă a publicației.

Alături de fondator, în paginile gazetei se vor exprima de-a lungul anilor personalități de anvergură ale vieții publice și politice gorjene, de felurite orientări, cum ar fi: Gheorghe Tătărescu, Nicolae Hasnaș, I. Mihai-Gele, V. Arjoceanu, Grigore Iulian, Petre Petrescu, N. P. Tomovici-Plopșor, Gh. Ciorogaru, Gh. Miteșcu, C. S. Nicolăescu-Plopșor și alții.

„Gorjanul” era, înainte de toate, un ziar de informare, dar și o publicație culturală cu prezentări de cărți, critică literară, poezii, foiletoane, conferințe, spectacole

artistice, biografii de personalități etc. În 1934, la aniversarea unui deceniu de existență, a fost răspândit într-o ediție festivă de 44 pagini, cel mai frumos cadou ce se putea face numeroșilor săi, de-acum, admiratori. Ca tiraj se situa întotdeauna pe primul loc. În mai 1943, de exemplu, săptămânal fiind, scotea 7000 exemplare, pe locul doi situându-se „Gazeta Jiului”, gazetă bilunară condusă de dr. Nicolae Hasnaș, cu numai 2500 exemplare.

În ultima zi din 1947, odată cu înlăturarea suveranului și proclamarea Republicii Populare, „Gorjanul” și-a încheiat existența. Lui Jean Bărbulescu i se confiscă tipografia, casa și alte bunuri, și peste trei ani va fi încarcerat, odată eliberat lucrând ca muncitor la „Sovrom Petrol” Târgu-Jiu. Dezamăgit și bolnav se stinge din viață la 8 mai 1957.

Raionul Târgu-Jiu, regiunea Gorj (în efemera sa existență) și județul Gorj au beneficiat de alte publicații („Gorjul liber”, „Steagul nostru”, „Gazeta Gorjului”), purtând puternic amprenta activismului comunist, ce nu au reușit (în ciuda unor temporare puseuri calitative) să atingă performanțele „Gorjanului”. După evenimentele din decembrie 1989, beneficiind de un mănunchi de gazetari talentați, „Gorjeanul” a ridicat ștacheta, însă diversificarea mijloacelor de informare o plasează, după câțiva ani, într-o arie de interes mult diminuată. Frumoasa istorie scrisă de predecesorul său impune reluarea tradițiilor, fie și numai din orgoliu gorjenesc.

Mulțumim, „Gorjanule”!

Gheorghe NICHIFOR

Vicepreședintele Consiliului Județean Gorj

Gorjeanul - ziarul care surprinde

O sută de ani de la publicarea primului număr al ziarului Gorjeanul reprezintă, în primul rând, o sută de ani de istorie, o istorie care a fost traversată de către societatea românească și de către comunitatea din Târgu Jiu și din Gorj. În 1924, România aniversa șase ani de la momentul 1 decembrie 1918, când provinciile istorice românești s-au unit pentru totdeauna cu România. Apariția acestui ziar coincide cu anii cei mai frumoși ai perioadei interbelice, ani în care România a urmat un parcurs extraordinar, care s-a datorat unor excepționale generații de intelectuali și nu numai, care s-au implicat pentru ca, la sfârșitul anului 1918, România să își recupereze provinciile istorice. În 1924, România era regat, un regat care fusese, într-un fel sau altul, garanția mării realizări de la 1 decembrie 1918. Libertatea de exprimare este probabil pilonul principal al libertății sub orice formă a sa, iar accesul la informație și posibilitatea de a o oferi celorlalți au reprezentat, cred, principalele obiective ale apariției acestei gazete.

Gorjeanul este ziarul care surprinde și trăiește și celelalte momente importante ale evoluției României și, mă gândesc, aici, la renunțarea la tron a lui Carol al II-lea în 1925, moartea regelui Ferdinand I în 1927,

urcarea pe tronul României a micului rege în 1927, Mihai I, întoarcerea regelui Carol al II-lea pe tronul României în 1930 și, desigur, cei zece ani dificili și plini de evenimente din ce în ce mai tensionate până în 1940. Dar tot Gorjeanul este cel care surprinde și un moment extraordinar pentru ceea ce înseamnă un reper în arta modernă internațională, și anume inaugurarea în toamna anului 1938 a Ansamblului Calea Eroilor, operă a celui mai important exponent al culturii române, sculptorul Constantin Brâncuși.

Ziarul Gorjeanul este martor și la începutul celui de-al Doilea Război Mondial, la pierderea prin ultimatum și dictat a provinciilor istorice românești, recăstigate la 1 decembrie 1918, la intrarea în război, la momentul 23 august 1944, la sprijinirea aliaților pentru a obține victoria împotriva Germaniei Naziste, la ciuntirea României și pierderea Basarabiei, Nordului Bucovinei, Cadrilatelului, la traversarea perioadei comuniste, ani în care libertatea a încetat să mai existe, cenzura a început să producă efectele pe toate spațiile de comunicare, inclusiv cea scrisă, în așa fel încât Gorjeanul a trăit inevitabil și acest moment foarte dificil. Au fost ani în care pușcăriile comuniste au suprimat orice fel de exprimare

liberă. Sunt anii în care conducerea comunistă încearcă inclusiv demolarea Coloanei Infinitului de care s-a tras cu tractoarele, lanțurile s-au rupt și Coloana a rămas în picioare.

La jumătatea lunii decembrie a anului 1989, oamenii au strigat libertate, au murit, și comunismul a căzut după aproape cincizeci de ani de dictatură. România începea să învețe să fie liberă, un proces greu de implementat, cu care s-a obișnuit treptat. Frigul și cozile comuniste rămăseseră un reflex inevitabil din perioada comunistă. Începutul anilor '90 este oglindit și în paginile ziarului Gorjeanul. Îmi aduc aminte de începutul restaurării Coloanei Infinitului la jumătatea anilor '90, de reușita finalizării acestui proces greoi la sfârșitul anului 2000, de toate lucrurile cel puțin ciudate ale acelei societăți care încă băjbăia în căutarea adevărului și a libertății, de apariția Festivalului de Folk și Baladă „Poarta Sărutului”, sub atenta îngrijire a domnului profesor Viorel Gârbaciu, festival care între timp a devenit unul dintre cele mai importante festivaluri de gen din țară, de polemicele inevitabile ale oamenilor de cultură din județul Gorj, polemici care ne-au arătat mereu că gloria nu e niciodată suficientă pentru orașele de provincie, dar, mai cu seamă, pentru cei care vremelnic

stăpânesc domnia absolută a acestui domeniu fabulos care este definit prin cuvântul „cultură”.

Ziarul Gorjeanul a reprezentat, din perspectiva mea, o punte de legătură între evenimente cu adevărat esențiale, dar și între episoade de o banalitate absolut incredibilă. Până la urmă, posibilitatea de a extrage din banalitate esențe memorabile ține, cumva, și de capacitatea noastră de a reînvia să fim liberi. Această bucurie a libertății a fost redobândită și datorită existenței acestui ziar, care, în timp, nu a fost doar un observator fin al vieții sociale, dar și o tribună a exprimărilor culturale, atunci când, din varii motive, cele câteva reviste culturale nu au funcționat. Cred că această aniversare este un simbol al libertății totale, a unei societăți care se schimbă, așa cum e și firesc, continuu. Între timp, după 1990, România a rămas republică, statut conferit de actul de abdicare forțată a regelui Mihai. A avut, după 1990, patru președinți. Istoria ne demonstrează că lucrurile care se vor întâmpla în următorii o sută de ani nu pot fi nici măcar intuite. Rămâne ca ziare, așa cum este Gorjeanul, care au traversat, într-un fel sau altul, timpul, să rămână, să observe și să lupte pentru libertatea firească a celor care vor veni.

Andrei NOVAC

Firea noastră, a gorjenilor

„Gorjeanul” este de 100 de ani, de când noi nu eram și ar putea fi și peste alți 100, când noi toți vom fi uitați, cu toții, de mult.

Acest ziar face parte din patrimoniul identitar al județului, fiindcă el dă seama despre firea noastră, a gorjenilor. Un amestec de calități și defecte duse la extrem, de exaltare și de deznădejde. O pepinieră de oameni excepționali, care evadează la timp de aici și dau ora exactă în țară și străinătate, dar și o cloacă cu medocri și oportuniști specializați în complimentarea fără motiv a autorităților. Oameni cu adevărat talentați, dar și nepermis de multe genii închipuite, a căror boală e alimentată de alții ca ei. Își dau unii altora diplome, se aplaudă între ei și-și ridică statui încă din timpul vieții. Nu este, așadar, de mirare că pentru bieții Tătăraști nu se mai găsește material și că nici nu s-ar mai zări, ei, ctitorii Axei Brâncuși, prin pădurea asta de statui vii.

În „Gorjeanul” i-am găsit mereu, și pe unii și pe alții, de aceea cred că a fost și a rămas, în felul lui, cel mai sincer ziar local, dar și un campion al umorului negru, involuntar.

Am deschis ochii pe „Gazeta Gorjului”, cum se numea atunci, în anii 80. În redacție erau niște ziaristi monumentali, care, fiecare în parte, erau mult mai interesați decât ceea ce scriau. În vremea aceea cruntă nici măcar o virgulă nu putea fi pusă,

neregulamentar, într-un text. Dar ziarul era citit, fiindcă era de-al nostru, de-aici, de la noi. Din păcate, oamenii aceia nu s-au auzit suficient de tare după 1989, și nici nu și-au lăsat urmași pe măsură în presa de astăzi.

Arhiva „Gorjeanului” de după „Revoluție” e cea mai fidelă mărturie despre unde am fi putut fi, ca județ. Cu tunel prin munți, de la Bumbești Jiu la Petroșani, termocentrală la Sărdănești, cu chinezii la Rovinari, cu teleferic de la Rânca la Baia de Fier, cu heliport la ultimul etaj al spitalului nou-nouț și cu drumuri expres pe fiecare uliță înfundată. Povești nemuritoare, mereu aceleași, repetate de candidați la fiecare alegeri. Niște bancuri proaste la care ne grăbim să râdem, cu respect, de fiecare dată.

„Gorjeanul” e ziarul pe care-l țin și-acum în mână, pe băncile din centrul orașului, niște oameni mai dedemult care și-au câștigat dreptul ca timpul lor să rămână pe loc. Da, este ziarul care sparge în fiecare zi singurătatea din cutia poștală a bătrânilor uitați de copii.

„Gorjeanul” va exista și peste 100 de ani, dacă astăzi, nu mâine, vom înființa o școală de presă în jurul lui. Altfel, îl dăm în primire inteligenței artificiale, și-i spunem să scrie multe știri de bine. Nici parolele de la site nu e nevoie să i le dăm, că se descurcă, le știe.

Narcis DAJU

Căciulă de gorjean

Cum ziarul *Gorjeanul* vine dintr-o poveste, la o sută de ani, să ne închipuim că s-ar fi chemat mai întâi Ion (Jean Bărbulescu), după o stagnare i s-ar fi spus în alt fel (Steagul nostru), apoi ar fi fost numit - să plusez - Maria (Gazeta Gorjului), deși tot bărbat a fost. În realitate, gorjenilor le-a păsat mai puțin că publicația ținutului s-a numit vremelnice după cum se impunea, mizând pe informația adusă de la centru, din orașul de pe Jii, unde Jean Bărbulescu - Întemeietorul - îi săpase izvorul. În anii apropierea mele de Ținutul de Sus al Olteniei, se tipărea Gazeta Gorjului, cu un conținut majoritar dictat de politica zilei, dar și cu o bogată pagină culturală a locului.

Mi-a fost sortit să devin gorjean, poate să mă înnobilez un pic mai la munte. Gazeta Gorjului era într-o vreme cafeaua de dimineață a tuturor. Când reușeau să publice doar trei - patru rânduri ajungeai cunoscut de o lume, una mică, aproape rustică.

L-am cunoscut bine pe nea Jan Cănavoiu, redactor cultural, poet și epigramist, pe Titus Stoichițoiu și Ion Popescu - Brădiceni, corectori, acolo, în cămăruța de la tipografie.

O întâmplare nefericită a fost că m-a îndemnat Ion să ridic receptorul telefonului și să mă... deconspir, de unde, am aflat mai târziu, s-a declanșat o cercetare pentru faptul că mă aflam în cămăruța corectorilor. Ce vremuri! Cu ajutorul lui Titus Stoichițoiu reușeam să strecor - pe fir scurt - în Gazeta Gorjului știri sportive locale. Altfel, o știre propusă până la prânz în redacție era întoarsă pe toate părțile, de ce așa, de ce nu altfel!

În Gazetă au publicat cam toți ai noștri scriitori bravi. Îmi amintesc de zilele celui sfârșit de decembrie 1989, când m-a luat poetul Victor Barbu după el să vedem ce se întâmplă la redacție. Pe o masă din camera de la etaj erau înșirate teancuri cu manuscrise.

- Hai, băieți, luați ce aveți pe-aici! Numărul de libertate al *Gorjeanului* era dedicat Revoluției și iar se vindea ca pâinea caldă. Cu siguranță se bucura din ceruri și Jean Bărbulescu, care așteptase să se întâmple, îngerește, punând umărul.

În noiembrie 1996, când s-a dat jos de la rădăcină Coloana fără de Sfârșit, mi s-a publicat pe o coloană poemul în grădina s-a tăiat trandafirul, protestul poetului Alex Gregora la crima ce se înfăptuise. Mulțumesc!

Într-o vreme - șase luni (2011), zi de zi am colaborat la *Gorjeanul* cu tablete din ciclul Jupan de Gorj. N-am pierdut o zi, îmi făcusem vise ca să continui, însă s-a petrecut un scurt-circuit. Nu spui din vina cui!

La împlinirea de o sută de ani, mi-aș dori un ziar puternic, să aprindă muntii, să-i mute și să le dea zilnic informația exactă cetățenilor din ținut. Mă gândesc la faptul că un abonament anual nu costă mai mult decât o căciulă brumărie. Ori *gorjeanul* nostru are destule căciuli, de ce să nu-i ofere una și publicației *Gorjeanul*!

*Alex GREGORA

Gorjeanul...

În urmă cu foarte mulți ani (eram copil) am luat pentru prima oară contact cu acest ziar. Tatăl meu a fost abonat al acestui ziar așa că, în fiecare zi, trebuia să aduc în casă ziarul pe care un poștaş vechi îl lăsa la poartă. Se poate spune că am crescut cu acest ziar... Dincolo de chestiile politice (obligatorii), eu căutam în ziar știri mondene, artistice. Tata avea obiceiul să colecționeze acest ziar și revista... „Cinema”. Asta i se trăgea, pesemne, de la faptul că era un filatelist împătimit, cu multe colecții adunate... Așa că, la sfârșitul fiecărui an, tata aduna toate ziarele și revistele și le lega frumos cu o sfoară, după care le depozita într-o magazie meșterită de el.

Au trecut anii, iar teancurile de ziare „Gorjeanul” se adunau cuminți în stive modice, adică, întreaga viață a orașului Târgu Jiu era îndosariată și pusă la păstrare... Ce era haios, pe vremea aceea, era că tata nu folosea niciodată ziarul „Gorjeanul” că să împacheteze te miri ce (după obiceiul vremii). Nu, dacă voia să împacheteze ceva într-un ziar folosea ziarul... „Scânțea” pe care îl cumpăra ocazional. Relația mea cu ziarul „Gorjeanul”, pe lângă faptul că a fost de durată, a fost și... interesantă. În paginile sale, prin anii '70 - '80 a început să îmi apară numele. Mai întâi în articole despre „Teatrul Popular” din Târgu Jiu, unde începusem să „mă joc”, apoi multe alte articole despre trupa de muzică în care cântam, trupa „Sideral”. Despre toate aceste succese s-a scris în „Gorjeanul”. Mama tăia pe ascuns articolele despre mine și le păstra într-un loc

numai al ei. Nu dădea bine dacă tata își vedea colecția ciuntită... Apoi au fost articole despre intrarea mea la facultate (IATC), ziarul alocând spații generoase acestei povești. Apoi ziarul a scris despre spectacolele de la Teatrul Național „Ion Luca Caragiale” din București, unde am jucat 4 ani, apoi despre cei 13 ani plini de succese de la Teatrul Național „Marin Sorescu” din Craiova.

Ziarul „Gorjeanul” a avut gentilețea să scrie în paginile lui despre cariera mea artistică. Apoi, după ce am fost numit Director al Teatrului Dramatic „Elvira Godeanu”, participând la înființarea lui, „Gorjeanul”, din nou, a marcat în paginile sale toate aceste realizări. Până la un punct. Din senin, chiar era senin!, ziarul acesta atât de drag inimii mele, a început să mă facă praf și pulbere de-a lungul a nu mai puțin de... 2 ani! Târziu am aflat că și publicitatea negativă se... plătește. Nu am răspuns niciodată acestor terfeliri. Nici nu puteam, de altfel, în calitatea mea de fost... abonat al acestui ziar. Acuma, „Gorjeanul” nu mă mai bagă în seamă... nici măcar negativ.

Ei, cam așa arată legătura mea cu Ziarul aflat acum în prag de sărbătoare. Ceea ce am vrut să spun, este că relația mea cu „Gorjeanul” durează, sub toate formele, de o... Viață.

Pentru cei care au înființat acest ziar, dar și pentru cei care au dat viață redacției în toți acești ani, vreau să vă spun că mă înclin! Celor de azi le doresc să facă performanță și să lupte, mereu, doar pentru oameni... Adică, pentru adevăr!

Marian NEGRESCU

Centrul de Cercetare, Documentare și Promovare „Constantin Brâncuși” urează un călduros „La mulți ani!” ziarului *Gorjeanul*, la Centenar.

În seria colaboratorilor de marcă ai cotidianului s-a numărat și instituția noastră, specializată în cercetarea operei și vieții marelui sculptor, un adevărat brand al Gorjului și al României, ca și în promovarea capodoperei sale de la Târgu Jiu, Ansamblul Monumental Calea Eroilor.

Colaborarea fructuoasă pe care am avut-o de-a lungul timpului a constat nu numai în publicarea anunțurilor și invitațiilor privind manifestările culturale de ținută ale centrului, la nivel național și internațional, ci și a numeroase articole de cercetare și promovare a operei marelui sculptor.

Cu prilejul centenarului acestui prestigios cotidian, martor al unui veac de viață socială, economică și culturală a Gorjului, echipa Centrului „Brâncuși” mulțumește tuturor celor care l-au redactat pe parcursul colaborării noastre și dorește sănătate, spor și succes în activitate, atât actualului colectiv de redactori, cât și domnului inginer Bebe Viorel Ionică, director general al S.C. *Gorjeanul* S.A. Târgu Jiu.

Adrian BÂNDĂ. Manager Centrul „Brâncuși”

Câteva cuvinte, la ceas aniversar

Am publicat în „Gorjeanul” de pe vremea când acesta se numea „Gazeta Gorjului”, adică de prin anul 1974. Redactorul care m-a ajutat atunci nu era altul decât gazetarul George Manoni, iar poezia cu care am debutat se intitula „Stau undeva”. Nu era o poezie dedicată „conducătorului iubit” sau „partidului care era-n toate”, ci genialelor opere brâncușiene. Fiind prima mea apariție, mi-a adus o bucurie pe care nu am mai trăit-o decât mult mai târziu, când am început să public în „România Literară”. Până în 1989 am mai publicat și alte poezii, bucurându-mă de fiecare dată, chiar dacă nu cu aceeași intensitate ca la debut.

După revoluție, când „Gazeta Gorjului” a devenit „Gorjeanul”, am continuat să colaborez la el cu aceeași dragoste. Până la un punct. Până când criteriul valoric a început să dispară și să aibă acces în paginile sale și o sumedenie de veleitari. Supărat, din cauza asta, o vreme îndelungată am încetat și să-l mai citească. Cred că aș fi insistat mai mult în această hotărâre dacă nu aș fi dat, din întâmplare, peste un articol semnat de Vasile Vasiescu, scris parcă altfel și care mi-a plăcut. Din momentul acela am început să cumpăr din nou ziarul. Am înțeles că primii pași în noul centenar vor fi făcuți de „Gorjeanul” dintr-o altă perspectivă editorială și cu o formulă redacțională de la care cititorii să poată avea altfel de pretenții. Dacă aceasta va fi așa cum am auzit, sunt sigur că va deveni o publicație de înaltă ținută care se va bucura de respectul tuturor celor interesați de ziar.

Mie, acum la încheierea acestor rânduri, nu-mi rămâne decât să-i urez un sincer „La mulți ani!”

Inscripție pe o coloană

Gorjeanul e o pasăre măiastră,
Cu porți în suflet și tăceri în joc,
Cu infinitul sângelui de fontă
Și cântec smuls din fluierul de soc

O pasăre ce-și laudă lumina
Prin crengi de piatră aplecate-n mit -
Numele ei, plecând spre nemurire,
Străbate ruta Târgu Jiu - Zenit.

Spiridon POPESCU

Un veac în slujba comunității!

O aniversare de un secol reprezintă un moment de bilanț pentru oricine are o astfel de ocazie în existența sa, iar în cazul de față când vine vorba de „Gorjeanul”, momentul este cu atât mai semnificativ.

Greu de imaginat în epoca on-line-ului și a internetului ce însemna să te înhami acum 100 de ani la un proiect publicistic menit să dureze în timp.

Într-o perioadă în care „publicațiile” de pe rețelele de socializare apar și dispar precum ciupercile după ploaie, tipărirea unui ziar pe hârtie reprezintă în continuare o mare provocare, un reper care presupune costuri și eforturi, dar și oameni dornici să citească informațiile

în formatul clasic, aflat pe cale de dispariție.

„Gorjeanul” a rămas de-a lungul istoriei acestor meleaguri un reper al presei, mai ales dacă privim în urmă la epocile prin care publicația a primit cerneala tiparului pentru a ajunge la cititorul său.

În anul 1924, într-un mic birou din centrul orașului Târgu Jiu, un grup de jurnaliști și oameni cu carte, conduși de entuziasmul și pasiunea pentru libertatea de exprimare și pentru informarea corectă a semenilor lor, au pus bazele acestui ziar.

Scopul acestui demers a fost unul singur, valabil și în prezent - acela de a servi intereselor comunității și de a reflecta evenimentele locale, naționale și internaționale într-un mod

obiectiv. Păstrând această linie editorială, „Gorjeanul” a devenit rapid vocea locuitorilor din Gorj.

Apărut pe piață la câțiva ani de la Marea Unire și după Primul Război Mondial, „Gorjeanul” a avut privilegiul de a fi contemporan cu nașterea Ansamblului Monumental „Calea Eroilor” de la Târgu Jiu și cu ctitorul acestuia - Constantin Brâncuși. A urmat cel de-al Doilea Război Mondial și apoi o lungă perioadă de existență sub regimul comunist, în care propaganda redusese la tăcere exprimarea liberă în toată țara.

După 1989, pe piața locală au început să apară diverse publicații cu diverse orientări și strategii de abordare a subiectelor de actualitate pentru gorjenii, multe dintre ele fiind azi deja de

domeniul trecutului.

Goana după senzațional le-a dus în punctul în care au dispărut de pe piață la fel ca și subiectele abordate.

Evenimentele aduse prompt la cunoștința cititorilor, subiectele relatate echilibrat și analizele pertinente pe diverse teme au reușit să aducă „Gorjeanul” în situația în care a rezistat pe piață chiar și în condiții economice dificile.

Micile derapaje sunt inevitabile mai ales într-un domeniu în care transmiterea corectă a informațiilor către cititor se face contracronometru, dar ziarul a reușit pe parcursul existenței sale post-decembriste să rămână aproape de cei cărora li se adresează și care îl caută la chiosc ori on-line în fiecare zi. Într-o perioadă în care jurnaliștii tineri ocoleau publicația pentru că nu părea a fi una în pas cu vremurile, cei care au optat pentru a-și pune iscălitura în cel mai cunoscut cotidian din Gorj au reușit să țină cititorii aproape și să îi informeze corect despre viața și întâmplările de zi cu zi de pe aceste meleaguri.

„Gorjeanul” a ajuns în prezent singura publicație din plan local care apare în ediție print, alături de varianta on-line, ceea ce arată că la un secol de existență cotidianul de suflet al gorjenilor a ajuns la maturitate, rămânând un reper pentru oricine dorește să se informeze despre realitatea de zi

cu zi.

Acum platformele digitale pe care este prezent „Gorjeanul” fac posibilă accesarea informațiilor de către oricine din orice colț al planetei, nu doar de pe meleagurile Gorjului. Gorjenii plecați în lume pot fi informați prompt cu cele întâmplătoare acasă cu ajutorul tehnologiei și al muncii depuse de echipa care a adus „Gorjeanul” la aniversarea de 100 de ani.

Privind în urmă, la momentul în care a început istoria acestei publicații, cu toții ar trebui să avem motive de bucurie.

„Gorjeanul” a apărut pe piață într-o vreme în care cuvântul tipărit era esențial pentru comunicarea și informarea locuitorilor de pe aceste meleaguri, pentru ca, mai apoi, ziarul să reușească să devină o parte integrantă a istoriei locale și a identității comunității.

Viitorul aduce cu el însă noi provocări, la care „Gorjeanul” și cititorii săi vor reuși cu siguranță să se adapteze astfel încât publicația să rămână etalon pe piață și în deceniile următoare.

„Gorjeanul” este dovada vie a puterii cuvântului scris, care unește și inspiră comunități, dar și un motiv de bucurie pentru cei care în fiecare zi citesc cotidianul de suflet al gorjenilor.

GELU IONESCU

Dinozaurii, fabrica de ziare și eu...

...mucosul candid, care, la șase ani de la Revoluție, am ajuns într-o redacție de ziar. Nu, nu fac parte din cei care au visat de când erau mici să se facă ziariști sau să ajungă la tv. Aș putea să zic că așa m-a purtat viața. Și norocul că am întâlnit oameni precum gazetarul și scriitorul Ion Șoldea, colaborator al Gorjeanul și jurnalistul Grigore Craioveanu, care au avut răbdarea, cu o generație de tineri, să ne învețe abecedarul presei. Aveam 21 de ani, iar la conferințele de presă nu apăruseră „fătucile cu microfon” care să pună eterna întrebare: „Sunteți vinovat?”, ci era, încă, o decență impusă cumva și de cei care stăteau în capul mesei, dar și de „dinozaurii” de la Gorjeanul. I-am prins în activitate pe mulți dintre cei care au scris istoria acestei gazete!

Eram prea tânăr ca să conștientizez valoarea multora dintre ei. Aveam impresia că lucrau undeva la uzina „Gorjeanul”, la fabrica de făcut ziare. Mult mai târziu m-am întrebant ce ar fi fost presa locală și Gorjeanul fără ei? Eram mândru că cel puțin îmi știau numele. Ba chiar cu profesorul Manoni mai vorbeam despre „viața cetății” și, la un moment dat, pe când făceam presă de scandal, mi-a zis că-mi admiră curajul. Cuvintele acelea le-am perceput ca pe o medalie de onoare. Colonelul Pănoiu, cu rigoarea-i binecunoscută, spunea că, de fapt, e nebunie nu e curaj!

În urmă cu aproape un deceniu, când mi s-a propus să scriu pentru Gorjeanul, am avut emoții ca atunci când mi-a apărut pentru prima oară semnătura într-un ziar. Mi-am dat

seama că eram un „dinozaur” în devenire. Domnul Bebe Ioniță mă voia la uzină, la fabrica de făcut ziare, în marea familie Gorjeanul! Ca să-mi apară numele în Gorjeanul, aș fi muncit și gratis. Asta, recunosc, nu i-am spus! Și am rămas aici, la panoplia cu „dinozauri”! Am conștientizat asta când m-a sunat domnul Vasiescu să scriu pentru numărul aniversar -100 de ani de la apariția Gorjeanul - și despre parcursul presei în era postdecembristă. Care presă, m-am întrebant? Cu ce pot să compar, că acum totul e online. Doar Gorjeanul se mai tipărește la fabrica de ziare. Dacă presa a evoluat sau a involuat, în ultimele trei decenii și jumătate, asta pot aprecia doar cititorii. Concluzia mea este aceea că presa s-a diluat în mod evident. Totul se întâm-

plă „acum”, totul e „live”, aproape nimic nu se mai verifică, pentru că e bătălia pe cine publică primul, cine dă primul „informația”. Problema e că dacă pe un tânăr ziarist îl decaplezi, astăzi, de la internet, wireless și Facebook și îi pui un pix în mână e pierdut în spațiu. De aceea i-am invocat pe acei „dinozauri” pe care i-am cunoscut și care au făcut istoria Gorjeanul câteva decenii, oameni care citiseră metri cubi de cărți și unii chiar au și scris vreo câteva. Azi, presa se face superficial, maladiv, de pe Facebook și orice scrie unul pe rețelele de socializare e axiomatic și preluat cu titlu de adevăr. În timpurile astea, Gorjeanul a rămas ca o redută, una peste a trecut un secol! Mă înclin!

CLAUDIU MATEI

Gorjeanul e toată tinerețea mea

Sunt atât de multe de spus despre „Gorjeanul”, dar mă voi rezuma la esențial. Nu pot vorbi despre acest ziar, acum la Centenar, decât prin prisma activității mele din ultimii 15 ani în echipa redacțională. Realizez faptul că acest ziar a fost ca o piatră de hotar în istoria Gorjului și numai. A fost trainic și continuă să fie, indiferent de schimbările sociale și politice din viața românească. Ziarul a rămas ancorat în realitatea zilei indiferent de vremuri.

„Gorjeanul”, pentru mine, e așa... E cumva ca o prelungire a familiei mele, este toată tinerețea mea, începând de la vârsta de 19 ani când am pășit prima dată în redacția ziarului. „Gorjeanul” este jumătate din sufletul meu...

Astăzi este o zi specială pentru „Gorjeanul”, atât pentru ceea ce înseamnă el în prezent, cât și pentru prima lui sută de ani. Suntem mândri să fim cea mai veche voce a județului Gorj și nu ne dorim decât să vă fim alături vouă, cititorilor, și mai departe cu informații esențiale despre ceea ce se întâmplă în regiunea noastră. În această zi nu putem decât să aducem recunoștință și mulțumire tuturor celor care au contribuit în cei 100 de ani de existență la redactarea paginilor „Gorjeanul”. Promitem să fim aici și în continuare, redactând cu patos și încredere știri, astfel încât avântul „Gorjeanul” să continue. Nu îmi doresc decât ca și viitoarele generații de ziariști care își vor pune amprenta în aceste pagini să aibă încredere în el, în „Gorjeanul, mânăți de dorința de a-l duce spre următorii alți 100 de ani.

La mulți ani „Gorjeanului” nostru și al vostru, al cititorilor!

redactor șef, Izabella MOLNAR,

Un brand de județ

Totul a venit natural. Am dorit să lucrez pentru cel mai bun cotidian din Gorj și fac asta de aproape 10 ani. Sportul a fost și va fi mereu o parte din viața mea, iar „Gorjeanul” mi-a dat posibilitatea, fără opreliști, să vă aduc, zi de zi, informații care pentru mine contează. Mi-am dat seama că trebuie să trăiești cu pasiune și să-ți cauți mereu pe cei care o încurajează. Eu asta am găsit aici.

M-am mândrit întotdeauna că fac parte dintr-o echipă dinamică, cu oameni care mă înțeleg și mă sprijină necondiționat. Fără îndoială, vorbim de un brand al județului și al regiunii, iar acest statut se consolidează cu fiecare material apărut. Onoarea este de partea mea. Azi sunt unul dintre voi, unul dintre oamenii care, timp de 100 de ani, s-au zbatut să țină în viață o idee. Pentru că m-ați adoptat imediat, pentru că mi-ați dat credit și pentru că m-ați încurajat în momentele grele, nu pot decât să-mi exprim recunoștința. Vă mulțumesc! Este datoria noastră, a tuturor, să predăm această moștenire generațiilor următoare. O comunitate fără credibilitate nu poate progresa.

La mulți ani, Gorjeanul!

redactor, Cătălin PASĂRE

La Centenarul „GORJEANULUI”

Nu știu dacă e în firea tuturor persoanelor care au două „reședințe”, ca, atunci când se află în una, să-i fie dor de cealaltă, dar eu, când sînt în București, tinjesc de dorul locurilor natale, aflate sub pleoapa Parîngului și Mohorului, iar, cînd sînt la casa părintească, simt că mi se face dor de Capitală, de viața ei culturală, cu tîrgurile și lansările de carte, cu vernisajele de expoziții, cu întîlnirile și aniversările confrăților scriitori și jurnaliști etc, etc. Și asta nu e doar acum, la vremea senectuții, ci chiar din anii mei tineri. Mi-aduc aminte cum, în studenție, în cele trei luni de vacanță estivală, mă abonam la „Informația Bucureștiului”, pentru a fi mereu la curent cu întîmplările și evenimentele din urbea mea universitară, după cum, la terminarea facultății, fiind repartizat la Radioteleviziunea Română și stabilindu-mă definitiv în Capitală, m-am abonat, ani la rînd, la „Gazeta Gorjului” - moștenitoarea postbelică a „Gorjeanului” - din care îmi extrăgeam, adeseori, tot felul de informații, considerîndu-le utile, în unele proiecte jurnalistice sau în

emisiunile mele radiofonice.

În 1999, la aniversarea a 75 de ani - cifră cumulată din 23 de ani de apariție, sub sigla „Gorjanul” - la început, ca bilunar, apoi, ca trilunar și, la sfîrșit, ca săptămînal - și de 52 de ani de suplînire prin „Gazeta Gorjului”, fiind rugat să fac o prezentare a numărului inaugural, din 15 martie 1924, am răspuns prompt invitației, m-am dus la Biblioteca Academiei, am tras o copie xerox și, cu filele în mînă, am făcut comunicarea de rigoare, în sala de spectacole a Teatrului „Elvira Godeanu”.

Acum, cînd „Gorjeanul” își sărbătorește Centenarul și luînd aminte că anul viitor și „Calendarul Gorjului” va împlini o sută de ani de la apariție, dedic evenimentului acest catren jubiliar:

Gorjeanul își serbează Centenarul!
Felicitări, ani mulți și Doamne-ajută,
Să-și poată relua și Calendarul,
Ce va-implini-n curînd, și el, o sută!

Totodată, adresez actualului corp redacțional urarea lăsată de strămoșii noștri: Vivat, crescat, floreat!

Ion ZORILESCU

www.targujiuodinoara.ro

O instituție media

Am intrat în presă în urmă cu mai bine de 20 de ani. Era o perioadă mult diferită pentru mass-media față de ceea ce este acum. Accesul la informații era mult mai dificil, munca, în general, era mult mai grea.

În cariera mea de jurnalist, alături de câțiva colegi, am pus bazele unui ziar de succes și am contribuit la dezvoltarea altor instituții media care încă există și sunt apreciate. În toți acești ani, în presa locală a existat o constantă: cotidianul Gorjeanul. Un ziar cu tradiție, cu o echipă editorială de excepție, care a rezistat în timp, în ciuda dificultăților, mai ales financiare, cu care se luptau toate instituțiile de presă la începutul anilor 2000. Îmi amintesc faptul că, într-o perioadă destul de lungă, au apărut și au dispărut nenumărate publicații care nu au reușit să supraviețuiască pe o piață saturată și cu o concurență acerbă.

Am fost invitată să fac parte din echipa Gorjeanul în anul 2019. Nu am stat pe gânduri și am acceptat. Pentru mine a contat în primul rînd modul în care această publicație este privită la nivelul județului Gorj. Este un ziar

în care vechiul se împletește cu noul, care poate fi citit în ediția printată, dar și online, un cotidian care a rămas și va rămâne independent. Cotidianul Gorjeanul poate fi considerat un ziar-școală. Generații de jurnaliști au trecut pe aici, au învățat cum se face presă în mod profesionist și au scos, la rîndul lor, alte generații.

Ceea ce fiecare cititor vede zilnic în paginile ziarului sau în ediția online reprezintă munca unei echipe nu foarte numeroase, dar bine pregătite și cu o experiență bogată, dobîndită în mulți ani de presă. Iar aici mă refer la oamenii de pe tehnic, la colegii jurnaliști, la oamenii din publicitate și la conducerea publicației, care nu și-a dorit niciodată o afacere, ci o instituție de presă liberă și independentă. Cotidianul Gorjeanul împlinește 100 de ani. Un martor al istoriei acestor locuri, a cărui existență a început cu o generație de jurnaliști împătimiți, care ne privesc peste timp. Astăzi, o altă echipă depune aceleași eforturi, pentru cititori și în numele adevărului.

La mulți ani, Gorjeanul!

redactor, Irina IRINOIU

Gorjeanul, la o sută de ani!

Cred că este singura publicație din țară care apare neînterupt de 100 de ani! Gorjeanul este o zestre a acestui județ, de care au avut grijă, de-a lungul acestor decenii, generații de „istorici ai clipei” așa cum sunt, uneori, numiți ziariștii, și cei care au preluat publicația, păstrători ai acestei avuții, preocupați, la rîndul lor, ca aceasta să-și continue drumul în viața comunității.

Într-o vreme în care presa scrisă întâmpină greutăți pe care nu le-a întâlnit vreodată, ziarul continuă să fie tipărit și să ajungă la timp în casele celor mai loiali cititori ai săi. Pentru aceștia, am cele mai calde gânduri de mulțumire!

De asemenea, Gorjeanul continuă să se afle viu, sub protecția familiei de întreprinzători, Bebe, Dragoș și Bogdan Ionică, atașată profund de istoria acestui oraș, a acestei publicații și, mai ales, de cititori.

Prin urmare, nu pot decât să mă bucur - ca cititor, redactor - fiindcă mă aflu printre martorii acestui fenomen, e adevărat - pașii aducându-mă aici de puțin timp, că pot scrie așa cum am început în urmă cu 27 de ani. Mă bucur, de asemenea, că particip la informarea zilnică a semenilor mei și că-mi las semnătura, încă, pe hârtie, în paginile ziarului care trăiește aici de un secol! Așadar, la împlinirea a 100 de ani de la prima apariție, omagiu celor de dinainte și care nu mai sunt, iar „Gorjeanului” - colaboratorilor, celor cu harul deosebit al scrierii, colegilor mei și celor care-l au în grijă cu noi toți acolo, viață lungă și prosperă! La mulți ani!

redactor, Mihaela C. HORVATH

Scriitor la Gorjeanul

Am publicat în „Gazeta Gorjului” și în „Gorjeanul” vreme de 55 de ani. Anii au trecut „ca clipele”, iar ziarul gorjenilor, născut în 1924, sărbătorește și el un secol de existență, în acest an, 2024. Cu o constanță nobilă, cu efervescență social-politică, Gorjanul/ Gorjeanul s-a vădit a fi o vatră de cultură, un motor al artelor, dar și un cultivator de atitudini tranșante, un promotor al celei mai autentice poezii. Scriitori, istorici, specialiști în varii domenii, poeți de talie națională, ba chiar și mondială, au tipărit în jurnalul de suflet al gorjenilor. Repet, cu o strategie bine pusă la punct, această veritabilă instituție culturală și spirituală a mizat mereu pe valoare, pe distincție, pe unicitate, pe patriotism și (g)localism creator. O trăsătură ce-a menținut planul generos al tribulațiilor cotidiene a fost continuitatea morală a publicației cu care a sprijinit vocile reprezentative ale epocii și le-a permanentizat, făcând din ele guri rostitoare, uneori sacrificiale, ale atâtor adevăruri, necesități, directitudini etico-estetice și mentalități tradiționale dar și moderne, ori transmoderne actualmente.

Ion POPESCU-BRADICENI

La aniversară. Gorjeanul - 100

I / La Idele lui Marte ale anului 1924 a apărut în Târgul de pe Jiu ziarul Gorjanul, autointitulat „organ de cultură și informații”. A fost creația musceleanului Jean Bărbulescu, un economist de înaltă clasă, îndrăgostit de literatură și de gazetărie. Asemenea unui alt deschizător de drumuri, Constantin Stanciovici Brănișteanu, fondatorul Gorjanului a venit în Gorj la 18 ani și a rămas aici până la sfârșitul vieții, la vârsta de 67 de ani. A lipsit motivat din județul nostru aproape trei ani, fiind mobilizat pe front în 1913 și în 1916-1919 (în al doilea Război Balcanic și în Războiul Reîntregirii) și în perioada (nu știm pentru câtă vreme) în care a fost încarcerat, începând cu anul 1951, în închisorile din Craiova, Ghencea și la Canalul Dunăre-Marea Neagră.

Jean Bărbulescu s-a integrat rapid în valoroasa mișcare culturală târgujană, plămădită și dezvoltată la sfârșitul secolului al XIX-lea și la începutul celui următor, și a fost liantul între cei rămași din generația antebelică și generația interbelică. Facem precizarea că la începutul secolului trecut I. Moisil, A. Diaconovici, W. R. Piekarski au fost nevoiți să părăsească orașul din cauza conflictelor cu politicieni tachisti, iar Al. Ștefulescu a fost tracasat și marginalizat...

Așadar, se împlinesc anul acesta 100 de ani de la nașterea Gorjanului lui Jean Bărbulescu, 134 de ani de la venirea pe lume a fondatorului și directorului ziarului și 67 de ani de la plecarea sa în veșnicie. Tot în acest an se adună un secol de la moartea

lui N. D. Mișoșescu, un alt catalizator al mișcării de emulație culturală din Gorj, întemeietorul primei tipografii din județ, tipografie în care s-a tipărit în 1882 Vulcanul, primul ziar din Gorj, urmat de alte peste zece publicații în care au scris cei mai reprezentativi exponenți ai mișcării culturale.

Gorjanul lui Jean Bărbulescu este menționat în Dicționarul presei literare românești 1790-1990, realizat de cercetătorul I. Hangiu, la numărul 859. În fișa de la Biblioteca Academiei Române publicația este menționată cu precizările: „Director-proprietar: Jean Bărbulescu. Inst. de arte grafice N. D. Mișoșescu”. Fișa amintită se referă la fondul P. IV.7521 în care se regăsește colecția Gorjanul pentru anul 1924 (15 martie-20 decembrie). Din această fișă mai aflăm: „Apare de două ori pe lună. (...) De la 10 aprilie apare de trei ori pe lună. (...) De la 10 octombrie și de la 1-20 noiembrie 1924, tip. Artistică Lumina, Frații Niculescu; la 20 dec. 1924 revine la tipografia inițială. (...) Numere festive la 20/30 aprilie și 20 dec. 1924. (...)”. Deducem din această mențiune că primul număr și următoarele, până în octombrie 1924, au fost tipărite la Tipografia N. D. Mișoșescu. Bazându-ne pe aceste consemnări, presupunem că din 1925 până în 1933 ziarul a fost tipărit la Tipografia Mișoșescu. Ulterior, din anul 1933, publicația s-a tipărit la Institutul tipografic Gorjanul, cum s-a numit tipografia lui Jean Bărbulescu.

Am încercat să aflăm răspunsul la întrebarea De ce 15 martie 1924? Am găsit doar un răspuns general, și

anume acela că în atunci, în 1924, România întregită - implicit și Gorjul - reușise să depășească marele greutate provocată de război. Începea o scurtă perioadă de prosperitate, iar Constituția din 1923 garanta libertatea presei.

În zece ani de la apariție, Gorjanul a devenit cel mai important hebdomadar de provincie din România. Numărul aniversar a fost tipărit în 44 de file (o adevărată carte), iar proprietarul și directorul săptămânalului, Jean Bărbulescu, a primit felicitări din partea multor publicații din țară. Tipărit pe hârtie de foarte bună calitate, prezentat într-o ținută occidentală, cu abonamente în toată România, având un conținut foarte divers (doctrină, știință, informații, cultură, literatură) și găzduind articole semnate de personalități importante din județ și din țară, Gorjanul a devenit o adevărată instituție culturală.

Din păcate, viața celei mai importante publicații gorjene a fost de doar 23 de ani. În 30 decembrie 1947, ziua abdicării forțate a regelui și ziua proclamării republicii, Gorjanul a apărut în doar două pagini, iar în ziua următoare și-a încetat apariția. În 1948 tipografia Gorjanul a lui Jean Bărbulescu a fost naționalizată, în 1951 cel mai important om de presă din Gorj a fost întemnițat, iar șase ani mai târziu a părăsit lumea bezmetică în care intrase țara.

II / Au urmat 42 de ani fără presă liberă în Gorj. Multă vreme spațiul publicistic a fost acaparat de zărele proletcultiste și de propagandă înainte (cotidian regional apărut la Craiova) și Steagul nostru (publicație raională apărută la Târgu Jiu), iar după reorganizarea administrativ-teritorială din 1968 va fi editată Gazeta Gorjului (24 februarie 1968), sub patronajul Comitetului județean P.C.R. Gorj. La această din urmă publicație s-a format o echipă de ziariști valoroși care la 22 decembrie 1989 au hotărât să reia publicarea Gorjanului interbelic. Au optat pentru titulatura Gorjeanul și s-au angajat să continue tradiția ziarului fondat de Jean Bărbulescu, deschizând paginile publicației pentru exprimarea opiniei, deși orientarea sa a fost pro-fesenistă și pro-iliesciană, orientare estompată cu trecerea timpului.

Am apreciat în mod deosebit deschiderea ziariștilor de la Gorjeanul manifestată față de activitatea Partidului Alianței Civice în anii 1993-1996, consemnând cu exactitate conținuturile discutate la conferințele

de presă ale acestui partid. Le sunt recunoscător pentru aceasta domnilor G. Manoiu (care a participat în calitate de jurnalist la Congresul P.A.C. de la Alba Iulia din 1995 și la Simpozionul Româno-Francez pe teme de administrație locală, organizat la Târgu Jiu, în 1995, de minunatul meu prieten Mihnea Berindei), S. Popescu, I. Ciobanu, D. Prună. Trebuie să amintesc și de interesul manifestat de jurnaliștii N. Brânzan, D. Prună, I. Popescu, Th. Dănescu față de activitatea mea parlamentară, dar și de interviurile realizate de G. Manoiu și I. Popescu cu Nicolae Manolescu.

În perioada mai 2005-iulie 2007 - la inițiativa directorului Victor Buneci - am avut privilegiul să fiu unul dintre editoriaștii Gorjeanului. Am scris 87 de texte despre subiecte pe care eu le-am considerat necesare. M-am bucurat de libertate absolută în alegerea subiectelor și în prezentarea ideilor. Am apreciat în mod deosebit ideea organizării Colocviilor Gorjeanul și a Simpozionului „Gorjeanul” în deceniul IX. Comunicările prezentate au fost publicate în paginile cotidianului.

După pensionarea majorității jurnaliștilor din vechea gardă, cotidianul a fost preluat de domnul Bebe-Viorel Ionică. Meritul său e acela că a asigurat continuarea apariției în format letric a cotidianului. Noi - cititorii clasici ai presei - îi suntem recunoscători pentru aceasta.

Trebuie să mai spunem că sărbătoarea de acum - centenarul Gorjeanul - deschide seria aniversărilor. Vor urma împlinirea a 35 de ani de existență a seriei noi, în 22 decembrie 2024, și împlinirea a 60 de ani de ființare a publicației (serie veche și serie nouă), la începutul anului 2026.

Închei scrierea acestor rânduri după ce am citit excepționalul eseu Brâncuși fără sfârșit scris de Marin Sorescu. Textul a fost readus în atenția noastră de neobositul și omniprezentul om de cultură Vasile Vasilescu, în numărul 8887 din 1 martie 2024 al cotidianului Gorjeanul (serie nouă).

Îi doresc Gorjeanului să trăiască, să crească și să înflorească! La mulți ani! Doamne-ajută!

Gheorghe GORUN

Notă! / Pentru documentare, am folosit scrierile următorilor autori: D. Căun, Zoia Elena Deju, Z. Cărlugea, G. Manoiu, I. Mocioi, T. Pânișoară, S. Popescu, Al. D. Șerban, C. Șomîcu, I. Tarbac, N. Vasile, M. Vasilescu.

La împlinirea unui secol

Împlinirea unui secol de la apariția primului număr al ziarului „Gorjeanul”... Nu multe publicații se pot mândri cu o asemenea performanță. Și ce secol! Unul cu multe schimbări istorice, sociale și politice, 100 de ani în care s-au concentrat atât de multe întâmplări și perioade. „Gorjeanul” a reușit, prin oamenii care și-au legat numele de el de-a lungul timpului, să țină pasul cu vremurile și, în același timp, să își păstreze ținuta și aerul clasic și atemporal. Această publicație a fost mereu altceva, așa cum s-a vrut de la început, încă de la primul număr apărut la 15 martie 1924, ca „organ de cultură și informații”, cum îl prezenta fondatorul Jean Bărbulescu (1890-1957). Mereu echidistantă, politica ziarului a făcut din el un martor obiectiv al vremurilor, punând, mai ales în primele decenii, accentul

pe jurnalismul cultural și oferind spațiu de exprimare atât pentru oamenii simpli, cât și pentru personalități ale culturii gorjene și române, depășind adesea granițele județului prin vizibilitatea sa.

După 100 de ani, „Gorjeanul” reușește să păstreze aerul și statutul de ziar al județului, puțini fiind cei care nu l-au citit măcar o dată și nu îi recunosc numele. Cu gândul la toți cei care au crezut în puterea cuvântului scris și în importanța informației, urez mulți ani de acum încolo acestei publicații și puterea de a rămâne relevantă și de a se adapta într-o realitate în care presa scrisă se reinventează periodic.

Dumitru HORTOPAN, Managerul Muzeului Județean Gorj

Dosare la vedere

BĂRBULESCU, Jean (11 iunie 1890, Bogați-Dâmbovița - 8 mai 1957, Bumbesti-Jiu). Cel mai de seamă jurnalist al Gorjului în toată perioada cât a apărut ziarul „Gorjanul” (1924-1947), al cărui director-proprietar a fost, s-a născut la 11 iunie 1890, în localitatea Bogați - Dâmbovița, în familia învățătorului Ion Bărbulescu. A urmat școala primară în satul natal, Bogați, și la Câmpulung-Muscel, după care s-a înscris la Școala Superioară de Comerț din București, după absolvirea căreia, în 1909, devine funcționar la Hurezani, unde funcționa un oficiu al Băncii Generale a Gorjului, îndeplinindu-și atribuțiile de serviciu „cu zel și probitate”, după cum atestă un certificat eliberat la 3 aprilie 1915. Pasionat de literatură, editează în 1909, la Târgu-Jiu, împreună cu poezii Sebastian și Victor Hortopan, publicația lunară „Zorile - Biblioteca tinerimii”, care, din 1910 devine „revistă literară și artistică”, scoasă cu intenția „de a încuraja talentele” și de a cultiva, în general, gustul pentru literatură și artă.

El însuși va publica aici poezii și proză, însă nu a perseverat. În 1913 va fi, timp de câteva luni, mobilizat, iar în perioada 1916-1918 și în 1919 va participa la campaniile Războiului de Reîntregire, fiind decorat pentru fapte de eroism. După război, va reveni în calitatea de funcționar la bancă, dar chemarea de a înființa un serios organ de presă în capitala Gorjului este mai mare, astfel că părăsește postul și înființează la 15 martie 1924 ziarul „Gorjanul”, care, în scurt timp, se impune drept o publicație de ținută, serioasă și cu tiraj sporind de la o lună la alta. Ziarul, tipărit aproape vreme de zece ani la Craiova - de aici legăturile și relațiile

deosebite cu publiciști și scriitori craioveni, - a avut mai întâi o apariție bilunară, apoi trilară, pentru a deveni, din 1926, săptămânal, având redacția pe strada Grigore Săftoiu, nr. 4, apoi Victoriei nr 57...

Din 1932, secretarul de redacție va fi studentul Sotir Poliopol. Pe lângă angajații permanenți (ca Ion Vulpe ori Dionisie Căun), directorul-proprietar conta pe foarte mulți colaboratori din Tg.-Jiu, din județ și din țară.

În 1932, ziarul apărea editat la „Institutul Tipografic Gorjanul - Societate Cooperativă din Tg.-Jiu”, grație tipografiei achiziționate, la care primea comenzi diferite, punându-se accent deosebit pe calitatea execuției tipografice. Ca „organ de cultură și informațiuni”, „Gorjanul” a avut o prestație corectă, impunându-se ca un ziar serios, bine informat și bine scris. Paginația ziarului, iconografia, varietatea caracterelor uzitate și potrivite cu specificul materialelor publicate, promptitudinea și corectitudinea informației, efortul de a surprinde atât evenimentele social-cultural-politice locale cât și pe cele naționale, ba făcând loc mereu și evenimentelor de pe scena politică internațională, și, nu în ultimul rând, atragerea unor condeie talentate (C. I. Goga, Sotir Poliopol, Octavian Roventă - Picador, Sabin Velican, Constantin Uscătescu, Vasile Militaru, Stelian Sterescu, Constantin Băcă, Dumitru Tătăroiu, Ella Frunză, Aurelia Stamatoiu și mulți alții) - toate acestea au contribuit la definirea profilului cultural-informativ al „Gorjanului”. La jubileul de 10 ani, din 1934, „inimosul director al Gorjanului” primește felicitări de la confrății săi din țară, care recunosc că „biruința Gorjanului este biruința presei din provincie, zece ani de muncă, de perseverare, de luptă cu toate greutățile inerente unei publicațiuni” (Revista Funcționarilor Publici Administrativi din Județul Teleorman). Un alt ziar, „Cuvântul Sanitarului” din Buzău, consemna: „Gorjanul este o podoabă a presei, iar directorul lui d. Jean Bărbulescu, o mândrie a ziarismului de provincie”. Primind numărul festiv din 1934, „Gazeta Noastră Cooperativă” din Teleorman scria: „Am primit și noi numărul festiv al gazetei «Gorjanul», care își sărbătorește cu mândrie un deceniu de existență.

Directorul ei, d. Jean Bărbulescu, este azi Vice-Președintele Sindicatului Presei din Oltenia. Numărul acesta are un cuprins bogat, admirabil selectat și ordonat. Găsim în el articole și poezii de-ale nenumăraților colaboratori, care au ținut să răspundă cu scrisul lor la apelul acestei gazete, supranumită «decanul ziarelor din provincie». Geloasă de asemenea reputație meritată,

Gazeta Noastră Cooperativă se leagă cu jurământ s-o urmeze pe aceeași cale, cu vrednicie.”

Și „Muscelul Nostru” are cuvinte de laudă pentru „Numărul Festiv al Gorjanului apărut la finele anului 1933 în 44 de pagini, un eveniment în presa noastră (...).

Formatul, coperta, hârtia, litera, clișeele, dar mai ales conținutul variat și complet al acestui număr, sunt un minunat ghid pentru cei cari vor să scoată numere festive.

Mintea iscusită a valorosului director îmbrățișează toate ramurile de activitate ale județului: Nimic nu lipsește.”

Și „Nădejdea” din Turnu-Severin salută „cam târziu”, însă „cu regret”, „evenimentul gazetăresc”, recunoscând „cununa de lauri a inimosului Jean, care a trasat o dâră de lumină creatoare pe ogorul gazetăriei provinciale.”

La fel „Tractorul” din Turnu-Măgurele recunoaște că numărul festiv, apărut într-o ținută grafică deosebită, „face cinste publicisticii provinciale”. 1

„Tribuna” din Sibiu aprecia că săptămânalul târgujan este un ziar atât de reușit încât „se ridică deasupra tuturor ziarelor de provincie, servind drept exemplu”.

Și ziarele centrale consemnează ținuta publicistică a „Gorjanului”. Dacă „Viitorul” consideră că ziarul fondat de Jean Bărbulescu constituie „un serios document asupra ținutului oltenesc”, „Dâmbovița”, ca și „România”, îl apreciază drept „model al publicațiilor regionale”, care reușește să facă „operă de românească unificare și armonizare socială”.

Aceleași cuvinte de laudă le vor avea „Luceafărul literar și artistic” și „Tribuna tineretului”.

În primăvara lui 1944, cu prilejul împlinirii a două decenii de apariție constantă majoritatea publicațiilor din provincie consemnează cu admirație ținuta publicistică a „Gorjanului” și efortul directorului-proprietar

Jean Bărbulescu, care, cu jertfe și pasiune deosebită, a asigurat „longevitatea” publicației, care s-a impus atât în viața județului, cât și în topul Federației Presei din Provincie”.

După anii războiului, când ziarul se confrunta cu lipsa de hârtie, întreruperile de curent electric, restanțieri din ce în ce mai risipiți în țară și multe alte greutăți, Jean Bărbulescu cade în disgrația noului regim. Ultimul număr apare la 30 decembrie 1947 în doar 2 pagini, fără a-și preveni cititorii în privința întreruperii sale forțate.

După confiscarea din 1948 a tipografiei, Jean Bărbulescu va fi arestat în 1951 și încarcerat la Craiova, Ghencea, apoi va fi dus la Canalul Dunăre-Marea Neagră.

După eliberarea din închisoare, va lucra ca muncitor la „Sovrom Petrol” Târgu-Jiu. Îmbolnăvindu-se, va deceda, în mai lipsuri, la 8 mai 1957, în spitalul din Bumbesti-Jiu (Sadu) - Gorj și va fi înmormântat în Cimitirul Ortodox din Târgu-Jiu.

Cam în aceleași vremuri și colonelul Șerban Leoveanu își va căuta sănătatea prin spitalele din București, fiind vizitat pe patul de suferință de Tudor Arghezi, mai vechiul său „lagărist” de la Târgu-Jiu (conform precizării lui Valeriu Anania).

Abandonând poezia și proza literară cultivate la început, Jean Bărbulescu s-a impus prin editorialele și mai ales prin reportajele realizate, care reproduceau în integritate cuvântările, discursurile, luările de cuvânt, venind cu informații exacte și clișee din cele mai expresive privind evenimentele consemnate.

Directorul-proprietar al „Gorjanului” era un om de spirit, ceea ce i-a permis să publice atâtea și atâtea intervenții epigramistice, semnând când Ion Mohor, Ion Țelină (nume cu care iscălea și unele articole de fond), când Tytica, C.R. Dinciosu, C. Titorul, Grj., Bb. etc.

Zenovie CÂRLUGEA

ZENOVIE CÂRLUGEA

TUDOR ARGHEZI
-DICȚIONAR ESENȚIAL-
Oameni din viața lui

OPERA OMNIA
DICȚIONAR

GORJIUL și GORJANUL

«E aproape ridicol - scrie Arghezi - că și ofensele, odată trecute în amintire, îți fac plăcere să-ți fie evocate.

Astfel, lagărul din Târgu-Jiu, trăit în 1943, pe la sfârșitul toamnei și începutul iernii, îmi trece pe dinainte, oricâteori ajunge până la mine un zvon sau mă întâlnesc cu câte unul din «colegii» de internare. Cei mai mulți din ei pentru mine au dispărut. O simplă știre banală de ziar, că proprietarul unui cal furat, la Novaci ori la Bumbești, dă recompensă cui îi va conserva iluzia că-l mai găsește, joacă rolul unui declic. Imaginile lagărului se îmbulzesc. Sumedenii de priveriști și personaje se succed într-un film al aducerilor aminte, fără sfârșit.

Oamenii, și cei mai antipatici, cu care ai viețuit un timp la închisoare, constrânși la monotonia supravegheată a unui program jignitor pentru toți, îți reapar transfigurați, fiecare în dimensiunile și culorile unei păpuși, aruncată în sus și jucată în labele de mătă, ale destinului, amuzat să le zgârie și să scoată din tăratele lor o picătură de sânge. Iată-i trecând unul după altul în grupe și convoaie, pe un petec de viață. Din cabanele lor de mucava la bucătărie, la atelier, la zăbrelele porților interioare. Prin crăpături se zărește carul cu boi al țaranului liber, pe șoseaua notedă, străbătută la pas, cu copita și opinca. și opinca

A mai venit cineva de la București cu două geamantane... Poate că-ți aduce vreo scrisoare. E un nou deținut însoțit de agentul de poliție, însărcinat cu depozitarea lui în loc păzit cu sârmă ghimpată și santinelă... Ce a mai făcut și acesta?... Nu a făcut nimic. I-a scăpat o vorbă către prietenul de încredere, care l-a denunțat contra unui bon de plată achitat într-un birou confidențial. Lumea îl împresoară: ce mai e nou? Individul nu prezintă niciun interes și încercând să paradeze eroic, îi bate inima de o frică ascunsă.

Nu cred să existe o instituție mai eficace pentru educarea și apropierea oamenilor ca pușcăria, în toate formele ei, născocite de civilizația becului electric și a transformatorului motorizat. Arta de a guverna

Sub acest titlu, într-un recent număr al ziarului „Adevărul”, marele scriitor Tudor Arghezi ne face - modest - o confesiune, care înregistrează totuși în ea destinul unui om, pentru care s-au deschis cu dărnicie porțile atâtor temnițe. Domnia-sa n-a uitat însă «adăpostul» oferit de lagărul de la Tg.-Jiu, care - trezindu-i imagini autohtone - în noi dezmoște vechi amintiri, în care l-am recunoscut: același caracter, cu aceeași tărie, cu aceeași aleasă demnitate. - Artistul era înlănțuit!... Scriitorul Tudor Arghezi ne aduce o laudă personală și un cuvânt de frumoasă prețuire tânărului nostru colaborator, Picador, recunoscând într'însul un real talent al satirei. Mulțumindu-i pentru cinstea ce face trudei noastre de fiecare zi, ne îngăduim a reda mai jos rândurile sale (Jean Bărbulescu):

cu lacăt și cu condeiul amorțit are nevoie de acest indispensabil adjutant. Un bun reformator, purtător de grijă față de seminația umană, va putea să și facă un ideal din înmulțirea temnițelor organizate cu o porție vastă pentru cultura în smerenia, umilinta și trivializarea sentimentului de independență, propice condiției umane.

Alte închisori și arestări din timpul îndeletnicirilor mele de scrib, aproape le-am uitat, ori îmi amintesc de ele incidental, din când în când, prin coincidență fortuită. Lagărul din Tg.-Jiu îmi e constant și periodic prezent. La o săptămână, la două, poșta oltenească îmi aduce ziarul «Gorjanul». Cum sunt și eu o țără Gorjan, odată prin lagăr și odată prin descendență, mă reped numaidecât să-l desfac. Am neamuri de Tudori la Cărbunest, pe care nici nu le cunosc. Dar mi-e dor de ele. Materialul ziarului mă interesează oricum și oricând, fie că un sătean are de vânzare două „dramuri” de pământ, fie că s-a sfințit biserica din Huluba-Pociovaliște, ori că familia Pupăzan din Bârsești face un parastas pentru fiul ei Paulică, decedat acum un an „după o suferință numai de două ore”.

Directorul ziarului, d. Jean Bărbulescu, îl scoate de 23 de ani. E un personaj scurtac, bondoc și un om de mare ispravă, de care mă leagă o ineluctabilă suvenir. Lua drumul adeseori până la închisoare. Mă aștepta în biroul comandantului, colonelul Leoveanu, - alt mare om cumsecade - și scotea din buzunarul paltonului, pentru deținut, o sticlă de „apă minerală”. Clocea sub dop, de ani de zile, cel mai bun vin sau rachiu. La pușcărie, o picătură de drojdie e animatoare.

Ultimul număr al gazetei d-lui Jean Bărbulescu, care trebuie felicitat, descoperă și un real talent de satiră strecurată. Semnătura Picador, din articolul „O recenzie cu reflecții digitale” e revelatoare. Gorjul e sărac și chinuit. Gorjul a dat pe Tudor Vladimirescu. Gorjul e viu. Gorjul gândește. Sus, Gorjule, sus!»

T. ARGHEZI

(„Gorjanul”, Anul XXIII, No 45, Tg.-Jiu, 11 Decembrie 1946, p. 1.)

GORJEANUL, peste vremuri

După întâmplările din decembrie '89, redacția ziarului, găzduită într-o frumoasă clădire de epocă din Târgu Jiu, a schimbat cu entuziasm macazul. Mai întâi, prin revenirea inspirată la genericul tradițional. Abandonând scrisul la comandă politică de la fosta gazetă, aceiași redactori au trecut la o abordare curajoasă a evenimentelor, încercând să-și construiască identitatea proprie, ca ziariști liberi. În mare parte, schimbarea s-a produs fără sincope: tumultul vieții postdecembriste și reflectarea ei fidelă în paginile ziarului au prefigurat matricea nouă a publicației gorjene.

Cam în acele momente am fost cooptat, după diverse peregrinări, în colectivul său redacțional. Fiind considerat, probabil, „învățăcel”, am fost plasat cu nădejde la rubrica agrară. Ca absolvent de filozofie, inițial, nu mi-a căzut prea bine

treaba asta. Noua mea condiție de „muncitor cu sapa” în jurnalistică s-a dovedit însă a fi de bun augur pentru evoluția mea profesională. Pentru că, ceea ce se petrecea atunci în lumea satelor - descătușarea oamenilor simpli, trezirea poftelor de proprietate și retrocedarea gliei strămoșești - contura substanța profundă și sensul adevărat al numitei revoluții. Cuprinsă de euforia marilor speranțe și așteptări, o lumea de tot felul venea la redacție, ținând să-și exprime public opiniile, bucuriile și păsurile. Interesul pentru presă devenise enorm.

Ca jurnal de tradiție, „Gorjeanul” își consolida întâietatea, devenind lider de piață. Ce vremuri?! Cei mai în vârstă se îngheșuiau cu noaptea-n cap la chioscuri să prindă ziarul, iar abonamentele curgeau de la sine. Cum tirajul zilnic depășise 40.000 de exemplare, „Gorjeanul” se afla

efectiv pe masa fiecărei familii din satele și orașele noastre.

În aventura sa de o sută de ani, jurnalul nostru a trecut cu fruntea sus peste vremuri, devenind, nu fără temei, ziarul de suflet al gorjenilor de pretutindeni.

Ca și în viață, a avut urcușuri și coborâri, a întâmpinat greutăți, dar prin deschiderea sa spre oameni, prin simbioza permanentă cu cititorii săi, iubitori ai cuvântului scris, ziarul a fost și rămâne o coloană vie, un reper important în peisajul cultural al ținuturilor oltene. Aceasta a fost și „linia” de bază trasată cu un veac în urmă de fondatorul său, luminatul cărturar Jean Bărbulescu.

În epoca de avânt democratic din zilele noastre, marcată de libertatea de expresie și tehnologia informației, presa, sub toate formele ei, parcurge un drum nu lipsit de obstacole. Supusă ca orice afacere legilor de

fier ale economiei concurențiale, mass-media trebuie să-și găsească sursele și resursele pentru supraviețuire, pentru împlinirea rosturilor sale sociale și culturale.

Condițiile sunt din ce în ce mai complexe, pentru că, internetul și rețelele de socializare - prieteni de nădejde ai omului modern - „mușcă” și ele din pâinea amară a presei vorbite sau scrise.

Este, de aceea, un merit remarcabil al editorilor de azi, al vrednicilor redactori și colaboratori care, înfruntând această menhină a timpului, reușesc să mențină nestinsă făclia vie a „Gorjanului” istoric, să ofere permanent cititorilor săi un ziar proaspăt și decent, liber și independent.

Din toată inima pentru „GORJANUL” nostru centenar: VIVAT, CRESCAT, FLOREAT!

Dumitru PRUNĂ,
redactor șef în perioada 1996 - 2008

Ziarul-centenar al Gorjului

Petrecându-mi copilăria într-un sat din sudul Gorjului, răsfoiam, desigur, publicațiile la care tatăl meu, preotul Nicolae M. Cârlegea (1912-1994), era abonat și colabora: revista ortodoxă „Renașterea” de la Craiova și ziarul „Gorjeanul” de la Tg. Jiu. Mai erau și alte publicații, unele apărute chiar la Tg. Jiu („Pâinea vieții”, „Clerul gorjean” etc.), despre care am scris un documentar publicat în „Gorjeanul” din 17 octombrie 2011, preluat apoi în „Portal-Măiastra”: „Publicațiile preoțimii gorjene din perioada interbelică”.

Am cercetat apoi arhiva ziarului, păstrată și de alt colaborator, regretatul magistrat Constantin Uscătescu (1919-1996), autorul unor foarte incitante romane apărute prin anii '90 („Ioana”, „Brațele Caracatiței”, „Golgota, dragostea mea”), care, alături de alți gorjeni de ispravă cunoscuți de mine (Constantin Lupescu, Sabin Popescu-Lupu ș.a.), au fost colaboratori ai „organului

de cultură și informațiuni” editat de dâmbovițeanul gorjenizat Jean Bărbulescu, în Târgu-Jiu de altădată, începând din 1924 până la ultimul număr din decembrie 1947 apărut doar în două pagini. Astfel, am putut realiza, dincolo de registrul evenimential și factual al epocii oglindite, substanța cultural-literară promovată de ziar de-a lungul existenței sale neîntrerupte vreme de 24 de ani, aducând în aceleași pagini numele unor condeieri din generații mai vechi sau mai noi. Am putut astfel „categoriza” fenomenul într-un documentar intitulat „Tradiție și continuitate: «Gorjeanul» și generațiile sale (1924-1947)” (reluat în „Portal-Măiastra”, anul III, nr. 1/2007, p. 49).

Încă din primii ani de după evenimentele din decembrie 1989, după un stagiul pe la gazetele „Mesager”, „Reporter de Gorj”, „Actualitatea Gorju-

lui” ș.a., am început o colaborare mai îndelungată la „ziarul de suflet al gorjenilor”, în coloanele căruia și-au găsit loc cronici și recenzii, documentare și studii, unele din acestea fiind preluate în publicații literare din țară.

Dedicându-mă, în anii din urmă, unor ample lucrări de istorie literară (dicționarele monografice dedicate lui Eminescu, Arghezi, Blaga și Brâncuși, apărute în anii 2017-2020) și critică literară („Triada de Aur”, 2022 etc.), a trebuit să mă retrag din spațiul publicistic, îndeplinindu-mi doar obligația asumată de editare a trimestrialului de cultură „Portal-MĂIASTRA” (care apare, „sub egida Uniunii Scriitorilor din România”, din ianuarie 2005 până azi, fără întrerupere), precum și a unor colaborări la reviste literare din țară. Împlinirea unui secol de la înființarea ziarului „Gorjeanul”, care a făcut, în presa de pe aceste

meleaguri, vreme de peste 23 de ani, adevărată istorie, îmi oferă prilejul de a saluta cu încredere evenimentul (marcat de cinstitorii unei indimenticabile tradiții gazetărești și culturale) și de a îndrepta un gând de nestinsă prețuire față de fondatorul-proprietar Jean Bărbulescu, apreciat drept cel mai de seamă ziarist al Gorjului, profesionist îndeobște recunoscut atât de camarazii de breaslă (a fost președinte al Federației Naționale a Presei din provincie), cât și de mari scriitori români, prezenți în Gorj cu diferite prilejuri, precum N. Iorga, O. Goga, Liviu Rebreanu, Tudor Arghezi, Cezar Petrescu, Nichifor Crainic și mulți alții...

GORJEANULUI de față - urarea de a fi demn de frumoasa și deloc ușoară tradiție!

Zenovie CÂRLUGEA

Despre sensul mass media

Cred că cel mai potrivit la aniversarea unui ziar este să evoci sensul mass media și să verifici prin istoria acelui ziar întruparea sensului. Mă refer în acest cuvânt de salut la acest sens, lăsând întruparea lui în seama relatărilor pe care la asemenea ocazie le face Redacția ziarului. Știm prea bine că presa, incluzând ceea ce ea și-a adăugat cu timpul - radio-ul, televiziunea, internetul, mediile sociale, devenind mass media - are deja o istorie de cotituri. Am arătat detaliat în alt loc (A.Marga, *Sensul mass media*, 2024), că s-au produs schimbări în toate direcțiile - sporirea volumului informațiilor, mărirea suprafeței și a vitezei obținerii lor, viteza și organizarea obținerii lor, extinderea adresării, mărirea șanselor de dialog și multilog în societate. Explicația este, așa cum ne arată cercetări de referință și cum am scris deja în alte analize, că societatea bazată pe libertăți individuale, genuin liberală, dar și mass media s-au schimbat odată cu procese caracteristice modernității târzii: erodarea micii proprietăți și a grupului social al micilor producători, pe umerii căruia s-au clădit împreună democrația liberală, cultivarea interesului public și suveranitatea statală; declinul sferei publice a vieții în societate odată cu concentrările de putere economică în mâini mai puține; adjudecarea de mari unități ale presei și privatizarea lor de persoane cu considerabilă forță financiară; transformarea mass media în industrie profitabilă, odată cu lărgirea pieței și sporirea importanței reclamei. Și sfera media a ajuns astfel să fie dominată de mari interese economice și financiare și, corelat, de schimbări în statutul jurnalistului. Angajarea și activitatea tuturor celor implicați sunt privite tot mai direct pe linia profitului înțepinderii, înaintea de orice. Oarecum în același timp, așa cum a arătat, printr-o examinare statistică, un cercetător italo-american, folositorul de informații este interesat tot mai mult de ceea ce incită. Epoca „post-adevărului” s-a deschis pe față, „fake news”-urile devenind parte a vieții actuale. În această situație, jurnalistul are de luat decizii deloc ușoare între a deveni un simplu funcționar și a se exprima pe sine. El nu are cum să se exprime pe sine fără o atitudine într-un anumit înțeles exemplară, poate eroică.

Îmi stăruie în minte personalitatea lui Frank Schirrmacher, regretatul editor al ziarului

conservator „Frankfurter Allgemeine Zeitung”, și inițiator al proiectului unei analize a realităților din punctul de vedere al valorii autonomice de gândire. Când, pentru atitudinea sa oarecum nonconformistă, a fost întrebat, „resimțiți ca o ofensă să fiți desemnați astăzi de stânga?”, Frank Schirrmacher a răspuns: „Ofensă? Nicidecum. Nici nu găsesc că m-am schimbat. Eu sunt ca toți ceilalți martori la o gândire care duce cu necesitate la privatizarea câștigurilor și la socializarea datoriilor” (Apud Jakob Augstein, Hrsg., *Reclaim autonomy. Selbstermächtigung in der digitalen Weltordnung*, Suhrkamp, Frankfurt am Main, 2017, p.9). În alte cuvinte, trăim în societăți în care se privatizează câștigurile în timp ce se socializează datoriile! Și în care jurnalistul este chemat să aibă o opinie proprie, care să conteze în viața publică a comunității sale! Dar câte conștiințe, din indiferent din care domeniu de activitate, au ajuns să ia în seamă această corelație a timpului nostru între privatizarea câștigurilor și socializarea eforturilor și să o abordeze? Câți dintre jurnaliști sunt gata să o observe? Dar și dacă ar fi mulți, nu este destul, căci chestiunea nu mai este doar de atitudine a jurnalistului, ci și de orientare a instituțiilor media. Opinia mea este că prima datorie a celui care reflectează asupra mass media este să le reactualizeze sensul. În mod firesc, acesta a fost mai evident la începuturi și a avut două laturi: informarea publicului asupra a ceea ce interesează viața și activitatea oamenilor și întreținerea unei dezbateri asupra chestiunilor de interes public, soldată cu ameliorări ale condițiilor de viață din jur. Fapt este că nu mai poți înțelege societatea de azi fără media. „Ești mediatizat, deci ești”, s-ar putea spune! Dar nu poți înțelege nici sensul mass media fără a lua în seamă societatea de azi. Mă limitez să subliniez că mass media au fost concepute de la origine ca mijloace de promovare a rațiunii în viața socială. Iar această concepere redevine, din multe cauze și motive, tot mai necesară și mai actuală. Doresc din toată inima principalei publicații a Târgu Jiului să fie mereu la înălțimea acestui imperativ! La mulți ani!

Andrei MARGA

Gorjanul la centenar

A sosit momentul să răscolim trecutul și să răsfoim împreună câteva exemplare din ziarul Gorjanul, ziar născut pe malul Jiului, unde exista o mare flacără a culturii în fruntea căreia se găsea Alexandru Ștefulescu. După dispariția timpurie a acestuia flacăra nu s-a stins, ci a reușit să strălucească prin faptul că i s-au alăturat alte forțe puternice.

Lumea aceasta în care a debutat Gorjanul sub conducerea lui Jean Bărbulescu e departe și era gata să nu ne mai amintim de ea. Au trecut 100 de ani și „firul generațiilor” nu s-a întrerupt. Gorjanul a traversat momente dificile și nu de puține ori situația i-a fost periclitată fiindcă „adăpostul” cuvântului nu exista. În peisajul gorjenesc ziarul a apărut ca o necesitate și în jurul lui, în primele rânduri, au fost intelectualii, care au format o armată de „ostași anonimi” ce se împotriveau nedreptății. Au constituit o forță spontană și s-au dăruit total celor mulți. Nu au fost streini față de Țară și prin articole șlefuite sau neșlefuite și-au adus contribuția la construcția unui climat în care omul poate fi un demn cetățean.

Să ne oprim la Gorjanul, numărul festiv, la centenar. Rețin un text scris de reputatul om de știință, Ion Popescu-Voitești, gorjean de la Bălănești, care a adus, în anul 1922, dovezile că Ardealul este românesc.

Este un articol fundamental pentru România de astăzi și de mâine. Dacă i-ar fi cunoscut conținutul astăzi, nu ar mai fi o fierbere atât de mare la „nivel înalt”. Gorjeanul și-a făcut datoria și l-a publicat recent...

Am considerat ca măcar acest număr trebuie cunoscut de mai mulți gorjeni care vor găsi, în mod sigur, gânduri frumoase scrise de bunicii și străbunicii lor. Am avut ocazia să aduc la cunoștința conducerii Gorjeanului că posed acest număr deosebit și și-au manifestat dorința de a-l multiplica. Acum îl avem la dispoziție și ne putem bucura de el.

Când cineva voia să vorbească despre Gorj, pentru a impresiona, făcea referire, doar, la sărăcia plaiurilor gorjene, uitând intelectualii și talentele crescute în această sărăcie, adevărate comori care s-au ridicat spre lumină și pe lângă care au înflorit și alte talente mai norocoase.

Mă simt onorat ca la centenarul Gorjanului să scriu câteva rânduri. De fapt e prima dată când continui la un ziar, cu toate că tatăl meu, prof. Grigore Pupăză, a fost un colaborator asiduu, scriind articolele de fond în nenumărate numere și fratele lui, Dumitru Pupăză, care a colaborat de la primele apariții ale ziarului.

Gorjanul ne pune în oglindă timpuri apuse și evenimente nemuritoare... în care găsim soluții pentru vremurile de azi și de viitor. Prezintă trecutul în mod real și aici își găsesc sursa de inspirație cercetătorii pe care îi găsim printre noi și-i admir.

Gorjanul a ridicat prestigiul Gorjului, a răspândit cultura, a susținut românismul, a contribuit la modelarea neamului și la consolidarea lui. A adunat tot ce a fost mai select din viața culturală a Gorjului.

Gorjanul a publicat, în premieră, în anul 1930, un articol despre Constantin Brâncuși, semnat de învățătorul Dumitru Pupăză. Vă prezint câteva idei: Brâncuși a reușit să santifice piatra și lemnul, realizând ceea ce alții n-au putut să realizeze: gândirea în scul-

tură; nu figura ei, ci ideea înăscută în ea. În această latură a sculpturii, Brâncuși este unic și un adânc vizionar, tinzând să ajungă la suprema ei idealitate.

Brâncuși n-a sculptat niciodată figuri, ci gânduri, știind să dea la iveală atâtea taine ale lemnului, pietrei și metalului.

Gorjanul era în spiritul oamenilor cinstiți și drepti. Cuvântul scris - arma de luptă a presei -, era de temut pentru cei ce se opuneau bunului mers al societății. Formarea conștiinței naționale era prezentă în multe numere ale ziarului. Fără presă liberă Țara moare... Județul nostru este dator Gorjanului și prietenilor săi. Acest număr festiv ne arată valoarea colaboratorilor. Sunt nume mari. Citind, ne simțim într-o lume mai bună. Ne dăm seama de valoarea ziarului dacă ne întrebăm câte ziare din epocă au reușit să împlinească zece ani? Dar o sută? De obicei presa provincială avea zilele numărare. Iată, în Gorj a fost altfel. S-au numărat și se numără decenii...

Cei care au susținut Gorjanul au gândit, oare, că acesta va scrie o pagină de aur în Istoria Culturii Gorjene? Poate da, poate ba... Directorul Jean Bărbulescu a simțit ceva și printr-o pricepere și o prietenie sinceră a adunat în jurul său tot ce era mai bun.

Iată, ce scria pe numărul festiv, dăruit inv. Dumitru Pupăză, din Dobrița: „La bucuria mea te fac părtaș”. Nimic mai frumos! Ar fi interesant să aflăm ce au putut scrie și celorlalți colaboratori. Directorul Jean Bărbulescu nu a uitat de oame-

nii grei ai culturii gorjene, care plecând din Gorj, primeau ziarul în cele mai îndepărtate colțuri ale Țării. Avem dovada că Iuliu Moisil primea regulat, acolo unde se agață harta în cui, ziarul care îi aducea vești „de acasă”, un acasă greu de uitat. Nu rămânea pasiv. La multe vești bune răspundea autorilor completând informația și cu fotografii care ilustrau realitatea.

Directorul Jean Bărbulescu expedia Gorjanul și combatanților pe îndepărtatele câmpuri de bătaie ale celui de-Al Doilea Război Mondial, fiind considerat „o solie din depărtări”, iar ulterior a știut să cinstească cum se cuvine Eroii Patriei.

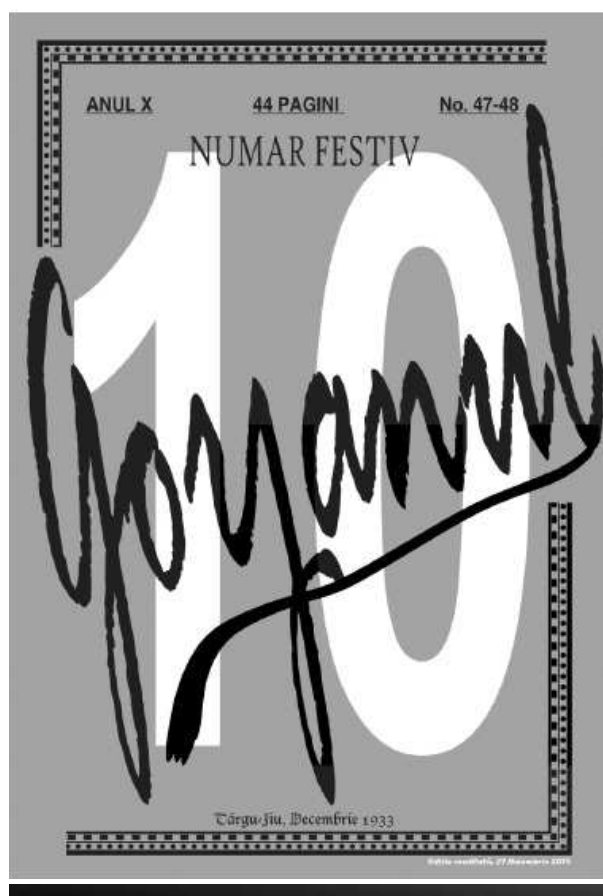
Pentru toate aceste fapte rodnice, Jean Bărbulescu, a fost „părtaș” în perioada de tranziție a societății și la „tratamentul” administrat, pe nedrept, multor români.

Trecutul de o sută de ani ne arată măreția unui efort concentrat al unor oameni și rămâne un simbol al spiritualității locuitorilor de pe Jiu.

Gorjeanul este continuatorul Gorjanului, este viu și trăiește prin oamenii care-l susțin.

Vă rog, cu această ocazie, să-mi fie îngăduit să urez Gorjeanului, precum și tuturor susținătorilor și colaboratorilor săi, La mulți ani!, viață cât mai lungă, pentru a contribui substanțial la consolidarea națională și la promovarea vieții culturale a poporului român și să nu uităm astăzi, că una din forțele care determină evoluția societății spre progres, că arma de luptă a noastră, a celor mulți este presa.

Dan Gr. PUPĂZĂ

Gorjeanul 100

Aniversările acestea rotunde aduc atât de multă bucurie încât ar trebui inventate din vreme în vreme, mai ales dacă este vorba de un eveniment public. Așadar, cotidianul "Gorjeanul" împlinește o sută de ani de la prima lui apariție și își consolidează locul special în istoria locală. Înainte de toate, mă gândesc la bucuria celor care au scris numărul 100 al ziarului, adică primul "centenar", și la speranțele lor pentru centenarul temporal de azi!

Imaginat, creat, întreținut și consolidat de unul dintre primii bancheri ai Gorjului, Jean Bărbulescu, ziarul acesta, născut în primăvara anului 1924, a devenit oglinda fidelă a evenimentelor locale, dar și seiful în care s-au păstrat peste ani. Orice discuție despre ziar mă duce cu gândul la o afirmație celebră, onorantă, orgolioasă și plină de patriotism local a unui alt mare făcător de reviste și scriitor genial, Tudor Arghezi. Parafrazând, putem spune că Gorjanul, comparat cu celelalte ziare, are, - nu

știu ce are, - ceva, așa, ca un lipici al lui, o noimă de aristocrație...

Decenii de-a rândul, jurnalul gorjenilor și-a făcut datoria. A bătut la toate porțile și a dus împreună cu mirosul inconfundabil al cernelii bucuria informațiilor și de multe ori, emoția fără egal acelor care aveau să-și vadă numele tipărit la sfârșitul unui articol sau poem. Am trăit o astfel de bucurie și îi sunt recunoscător venerabilului "Gorjeanul"! Am trăit de asemenea și bucuria întâlnirii și colaborării cu ziariștii profesioniști ai cotidianului sărbătorit, în spațiul elegant și ușor misterios al sediului din Bulevardul Brâncuși ori în serile lungi ale tipografiei. Astăzi, în alt veac deja, dar și în alt mileniu, lumea privește altfel cuvântul tipărit. Gorjenii de pretutindeni bat la poarta digitală a "Gorjeanului" și caută același tip de emoții ca la început. Sper ca această îndelungată și frumoasă legătură dintre și ziar și cititorii lui să fie la fel de trainică pentru multe alte decenii.

La mulți ani!

Gelu BIRĂU

www.targujiuodinoara.ro

De treizeci și patru de ani colaborez cu ziarul "Gorjeanul". Mi-a creat dependență, dependență de care nu trebuie să mă feresc. Cum să nu prețuiesc cotidianul "Gorjeanul", când revista "Ceașca de cafea" a fost promovată în paginile lui de la primul ei număr?

La mulți ani, Gorjeanul!

George DRĂGHESCU

Fondator al revistei Ceașca de cafea

La împlinirea celor 100 de ani de la apariția primului număr pe care îi aniversează astăzi cotidianul „Gorjeanul”, membrii Filialei Târgu Jiu a Uniunii Artiștilor Plastici din România îi urează o existență îndelungată, cu cronici și articole de excepție, care să radiografieză viața Gorjului și a tuturor românilor, cu profesionalismul și apetența pentru știri de calitate, dar și cu pagini de cultură, cu care ne-am obișnuit în toți acești ani.

La mulți ani, „Gorjeanul”!

Vasile FUIOREA,

președintele Filialei Târgu Jiu a UAP din România

„Chapeau bas” la Centenar Gorjeanul

www.targujiuodinoara.ro

Se împlinesc, zilele acestea, o sută de ani de când Jean Bărbulescu oferea gorjenilor publicația care le va purta numele (și renumele) în toată țara și chiar dincolo de granițe. O publicație care, la început, apărea bilunar, apoi decadal, pentru ca apoi să devină săptămânală. Patronul său era și ziarist, și tipograf, și om de afaceri, dar fără a-și aservi politic gazeta. „Gorjanul” său, pentru că astfel se ortografia numele ziarului în perioada interbelică, era „scrisoarea de acasă” a tuturor gorjenilor plecați la muncă peste tot în țară. Jean Bărbulescu știa să își mențină cititorii prin calitatea articolelor publicate.

Printre semnatari, o mențiune aparte trebuie făcută pentru scriitorul Sabin Velican, pe numele său adevărat Sabin Popescu-Lupu, care l-a evocat pe Jean Bărbulescu și ziarul său în câteva articole, apărute după 1990. L-a cunoscut în perioada de mare avânt a ziarului, dar și atunci când acestuia i s-a confiscat totul, atât redacția, cât și tipografia, patronul „Gorjanului” ajungând sărac și foarte bolnav. Sabin Velican a avut de suferit, la rândul său, pentru curajul de a-și răspândi ideile patriotice prin intermediul acestui ziar.

După 1948, alte publicații au înlocuit ziarul de suflet al gorjenilor, cea mai longevivă fiind „Gazeta Gorjului”, apărută între 1968 și decembrie 1989. Aceste ziare erau destinate, în principal, propagandei partidului unic, mai ales în primele două decenii de după naționalizare. Prin anii '70, au început să apară și articole „mai digerabile”, folosind un limbaj mai puțin lemnos și rigid. Poeții și oamenii de litere au găsit spațiu în paginile „Gazetei Gorjului” și au

dat o notă mai elevată conținutului articolelor. Publicația „Gorjeanul” și-a reluat apariția sub această denumire chiar în primele zile după evenimentele din decembrie 1989, când s-a schimbat radical politica redacțională. Caseta redacțională a ziarului a cuprins multe nume de-a lungul timpului, „Gorjeanul” fiind o adevărată școală de presă. Dintre aceștia, mulți au devenit și membri ai diferitelor structuri asociative profesionale, respectiv Societatea Ziariștilor din România, Organizația Internațională a Ziariștilor, Clubul Român de Presă, Asociația Presei Turistice, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România.

În prezent, asociația profesională cel mai bine reprezentată la nivel național, este Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, cu filiale în toate județele. În Gorj, U.Z.P.R. numără 25 de membri, majoritatea publicând, măcar o dată, în paginile ziarului „Gorjeanul”. Filiala noastră, care poartă numele pasionatului ziarist și patriot Jean Bărbulescu, cuprinde în structura sa și ziariștii din Mehedinți, având în total 41 de membri.

Din partea tuturor membrilor Filialei „Jean Bărbulescu” a UZPR, le dorim făuritorilor de azi ai „Gorjeanului”, la împlinirea unui secol de la prima apariție a ziarului fanion al Gorjului, o viață lungă în presă, multă sănătate, onestitate și obiectivitate în prezentarea știrilor, condei inspirat, să respecte cititorul și pe cei despre care scriu.

La mulți ani și „chapeau bas”!

Adina ANDRIȚOIU

Președinte Filiala

„Jean Bărbulescu”

Gorj - Mehedinți a UZPR

"Gorjeanul", la aniversare

Zilele acestea, cotidianul „Gorjeanul” își aniversează Centenarul, asta ar vrea să însemne chiar o sută de ani de la apariție. E ceva! Deși unii ar spune: ce mai e suta în ziua de azi?!

Noi zicem altfel - e mult? Nu e doar... ceva! Este unul dintre puținele cotidiane românești care mai apare în format tipărit... pe hârtie!

De ce m-am apucat și eu să scriu despre asta? Pentru că viața publicației este strâns legată e evoluția epigramei și epigramiștilor gorjeni, și nu numai. După cum afirma Al. Doru Șerban în volumul „Istoricul Epigramei Gorjene”: „Ziarul „Gorjanul”, care a apărut în perioada 1924-1947 sub direcția lui Jean Bărbulescu, s-a vrut și a reușit să înregistreze manifestările de viață socială și individuală sub cele mai diverse forme, să stabilească punți de legătură între suflete, între oameni, să-i determine să acționeze în direcția progresului cultural-economic al județului. (N. Beuran - articolul „Rolul nostru”). Chiar dacă au fost publicate sporadic, în cei 28 de ani de apariție a „Gorjanului”, s-au strâns un număr apreciabil. Ce păcat că majoritatea lor au fost semnate sub pseudonim, aceasta împiedicând stabilirea exactă a identității autorilor, din județ (mai ales) dar și din țară”. Iată câteva epigrame din epocă. Între semnăturile din paginile ziarului apare și cea a lui George Coșbuc, prezent în mai multe rânduri pe meleagurile noastre și publicat de „Gorjeanul”, în aprilie 1939, cu două epigrame:

„Unui prieten”

La mâncare tu ești iute,
Dar la mers ești cam lenos;
Mâncă, cu piciorul frate,

„Gorjeanul” la 100 de ani

Cămin gorjenesc

În adăpostul pământean,
Împărtășesc aleanul,
O gorjencuță, un gorjean
Și, zi de zi... „Gorjeanul”!

Gorjeanul de 100 de ani

Un turist venit cu pluta,
Mă întreabă încurcat:
Vrei să spui că face suta
Și-i atât de... căutat!

Relația cu „Gorjeanul”

Pe drumul vieții, când devii o stâncă
Și neprecupețit îți e elanul,
La școală, sport sau locul tău de muncă...
Ai vrea să fii în pagini la Gorjeanul.

Când ai făcut greșeli nenumărate,
Și simți că râul, mările, oceanul,
E greu să te mai spele de păcate...
N-ai vrea să fii în pagini la Gorjeanul.

C-ai fost mai mult sau mai puțin integru,
Când viața a-ncheiat cu tine planul,
Într-un chenar discret, pe fondul negru...
Ajungi, o zi, în pagini la Gorjeanul!

Mihai LUNGESCU,
președintele Cenaclului „HOHOTE”

Iar cu gura mergi pe jos.

„Altuia”

Multe bunuri omul are,
Dar virtutea cea mai mare,
E să nu se ție mândru
Cu virtuțile ce are.

Cele mai frecvente semnături în ordinea apariției în timp sunt: G. Bota, I. Tăun, Titu Nistor, Rot, S.M.A. rmașu, Monu, Dincă Retevei, Ion Tarbacă, Hrean, Crinișor, Medan, Făget, I. Țelină, Rococo, Matorică, Nibăr, Chel, Rug, Vidan, A.C. Calotescu Neicu, Omega, Alițug, Viespia de la Jiu, C. Calotescu, Streche, P. Sotir, S. Hortopan, Delacartiu, Quintus, I. Parâng, Verax, Pic-Poc, S. Dimcescu, Bică, Dem Ben Cârâc, Titirică, O. Titoru, I. D. Ionescu, Licurici, Picador, Matador, Cusc. Epigramele au apărut în cadrul uneia dintre rubricile: Scaeti, Înțepături, Urzici, Răutăți, iar din mulțimea lor am selectat pe cele referitoare la aspecte concrete din județ, ele devenind cu trecerea anilor rememorări hazlii și satirice ale trecutului. În „Gorjanul” din săptămâna 8-15 iunie 1928 au apărut două epigrame cu destinatarul cunoscut:

D-lor general Rojinschi și lt.col. Pleșoianu la Banchetul U.O.R

Avem la masă doi bătrâni
Și-am închinat pentru-amândoi,
Noi le urăm mulți ani înainte,
Iar dâșii-ar vrea, câțiva `napoi.
I. Țelină

Lui E. Nicu, unul din șefi, care pleacă la inspecțiile în județ însoțit de medicul veterinar

Prudent ai fost întotdeauna:
Și, drept să-ți spun e foarte bine,
Tu nu faci niciun pas în viață
Pân `nu `ți iei medicul cu bine.

Rococo

În „Gorjanul” din 31 ianuarie 1932 a apărut o epigramă care i-a înțepat pe aceia care, la inaugurarea Podului Jiului au vorbit „despre răul făcut de apă, când vine...”:

De apă s`a vorbit cu ură
Că s`a văzut cât de mult sapă
Și la banchet, în consecință,
Băură vinul... fără... apă.

P. Sotir

și alta despre

DI. Prefect de Gorj a dat ordin să se lege câinii, evitându-se cazurile de turbare

Eu sunt disciplinat, te `ascult,
Dulăii mi`am legat de mult
Ce bine`ar fi să înțelegi
Ca și tu, „javrele” să-ți legi!

Rococo

„...la Regimentul Gorj sunt trei ofițeri cu numele Căpățână.”

Că pe corp e cotel primel
Nu e lucrul de tăgadă
Cu trei Căpățâni într-însul
Cum putea să fie coadă?!
I. Mohor (8 iunie 1934)

Din cauza dezacordului dintre membrii Societății „Lira Gorjului”, preotul Gh. Ghiță a părăsit conducerea ei în 29 martie 1935 a apărut epigrama:

Că e dezacord la Liră,
Noi nu știam, și-asta ne miră;
Măcar deci putea să fie
Și un pic de... armonie.
Ella Frunză

Nu au scăpat de înțepături nici cunoscuți intelectuali:

Profesorului de matematici M. Pavelescu

Te știu că tu rezolvi pe loc
Orice problemă, `ntr`o minută;
De ce `ntârzii, când la mijloc
Descoperi o... necunoscută?
Bică (noiembrie 1939)

DI. prof. Victor Daimaca a descoperit a doua cometă

Cu domnul Daimaca
E curat mister:
„Prietenii” afirmă
Că... se mută `n cer.
Licurici (18 ianuarie 1944)

Eminentului chirurg dr. Hasnaș care a fost jefuit de hoți:

Așa se-ntoarce roata,
Precum am învățat;
Pe mulți el operase,
Acum „l-au operat”.
Cusc (16 octombrie 1946)

Prietenului V. Uscătescu, autorul articolului din „Gorjanul” intitulat „Când”:

Văzându-i tipăritul gând
Pe a „Gorjanului” hârtie
M`am întrebat și eu: Dar „Când”
O să `nceteze să mai scrie?

Lui BIS-TER (Bică Sterescu) care publică frecvent în „Gorjanul” pe prima pagină:

Pe prima pagină îl găsești
Cu regularitate,
Pentru că e un scriitor
Cu... greutate.

Lui Jean Bărbulescu, directorul „Gorjanului”:

Făcându-și cititorii planul,
Conchid cu toții într-un glas:
„Pe cât e domnul Jean de gras,
Pe-atâta e de slab... „Gorjanul”.
Picador (16 octombrie 1946)

Și în perioada când „Gorjanul” s-a numit „Gazeta Gorjului”, dar și după revenirea la titlul „aproape” original, „Gorjeanul” găzduit în paginile sale creații umoristice și epigramistice, contribuind la propășirea umorului și umoriștilor gorjeni.

Nu ar fi nelalocul ei citarea membrilor Cenaclului Hohote care apar, dacă nu zilnic, măcar săptămânal în paginile „Gorjeanului”: Luminița Săceleanu, Mihai Lungescu, George Filiș, Any Drăgoianu, George Drăghescu cu poeme mai mult sau mai puțin umoristice. Ne grăbim să încheiem cu salutul: „Gorjeanul”, îți mulțumim că ești, datorită ție simțim că suntem gorjeni!”

Grig M. DOBREANU

La vremuri noi, tot Gorjeanul!

Mass-media a fost și va rămâne o trebuință pentru cei ce sunt preocupați de merul evenimentelor din spațiul public, la noi și din lumea largă, fiind și cel mai important mijloc de informare și opinie, întrucât reliefează deopotrivă momente, stări de spirit și atitudini legate de diversele probleme ale vieții social-politice, economice, cultural-spirituale ale „cetății”, de istorie, tradiții și obiceiuri, habitat uman, etc. În consecință, la începuturile sec. XIX, se editează, ieșind de sub tipar, și în România primele ziare și reviste, cele mai importante publicații pătrunzând și în județul Gorj.

În fine, o tipografie proprie (1933-1947) a avut și ziarul enciclopedic județean „Gorjeanul”, condus de Jean Bărbulescu, cu o primă apariție la 15 martie 1924, la aceeași tipografie apărând și „Barda umoristică” (1933) a lui Sotir Poliopol, dar și revista tineretului gorjan „Străjerul” (1937).

După 1947, starea de spirit și libertatea de exprimare se va schimba radical, întreaga activitate publicistică din Gorj, de altfel în toată țara, fiind impus orientată spre mesaje propagandistice menite să servească un sistem politico-ideologic nou instalat.

După reorganizare, va funcționa la Târgu Jiu, din 1948, tipografia „30 Decembrie” - secție a Întreprinderii Poligrafice, ce își avea sediul la Craiova - reședință a regiunii administrative-teritoriale Oltenia.

Zăbovim totuși mai mult aici întrucât acest cotidian județean a fost și continuă a fi de peste 100 de ani fanionul presei locale sau altfel spus, este și va rămâne ziarul de suflet și mândrie al gorjenilor.

Au lucrat aici de-a lungul timpului adevărați profesioniști, dar găsim și colaboratori de marcă ai societății civile și din toate domeniile de activitate în „Gorjeanul” (Gazeta Gorjului/1968-1990) vremurilor trecute și în prezent. Dincolo de disputele

politice, adesea pline de venin, ceea ce își propunea Jean Bărbulescu încă de la primele numere rămâne și astăzi perfect valabil: „ziarul trebuie să servească numai ca aducător de vești de la un colț în celălalt al județului, să facă cunoscute tuturor faptele frumoase, dar și să aducă la cunoștință tuturor rele și nedreptăți care împovărează viața oamenilor...”.

Acesta avea să fie și rostul scrierilor marilor personalități jurnalistice, dar și a colaboratorilor ziarului. Reamintind și câteva nume de prestigiu din „viața cetății” de odinioară și până în prezent: Pantelimon Nicolescu-Monu, Dumitru Pupăză, Vasile Militaru, Stelian Sterescu, Sabin Popescu-Lupu, Ilarie Popescu, Teodor Gălcescu, Ion Rădoi, Vasile Carabiș, Titu Rădoi, Nicolae Brânzan, Xenofon Iacob, Ion Mocioi, Dan Neguleasa, Elena Udriște, Octavian Ungureanu, Grigore Lupescu, Cornel Cârstoiu, Grigora Pupăză, Dorin Brozbă, Ion Elena și mulți alții. Mai este de remarcat că actualul cotidian „Gorjeanul” continuă să desfășoare o activitate editorială echilibrată, implicată obiectiv în dezlegarea și cunoașterea celor mai importante și arzătoare probleme ale județului Gorj, dar nu numai, meritele revenind deopotrivă patronului, tânărului și vrednicului colectiv redacțional, care girează profesionist „politica” editorială și cu sprijinul actualilor colaboratori ai ziarului.

În aceste zile de sărbătorire, la 100 de ani de activitate ai ziarului „Gorjeanul”, urez întregului colectiv de redactori și colaboratorilor, tânărului director general - dl. Dragoș Ionică, succese deosebite în plan profesional.

Cu prilejul aniversării existenței ziarului, vreau să le mulțumesc celor ce-l redactează, să le doresc sănătate, performanță și La mulți ani!

Emanoil POPESCU
director al cotidianului
OPINIA

www.targujiuodinoara.ro

Gratitudine „Gorjeanului” și slujitorilor săi

Întâlnirea mea cu ziarul, care avea să devină vocea emblematică a presei scrise din Gorj, s-a petrecut în primii ani de școală - sat Drăgoiești, comuna Brădiceni - când poștașul ne aducea, zilnic, acasă, ziarele la care era abonat tata și din care nu lipsea „Gazeta Gorjului”.

L-am citit cu regularitate până în 1968, și l-am regăsit cu vechiu-i nume, după peregrinările prin București, Mehedinți și Dolj, pe unde m-au chemat studiile și repartițiile profesionale, în anul 1992, când am revenit în Gorj ca șef al Inspectoratului de Poliție.

De „Gorjeanul” de după 1992 mă leagă amintiri dintre cele mai plăcute. Am fost întâmpinat printr-un articol laudativ în care dl. Victor Buneci anunța revenirea mea la matcă.

Au urmat multe alte articole despre Poliție și polițiștii din Gorj, obiective și profesionale, întâlnirea cu dl.

Nicolae Brânzan, managerul ziarului, consăteau care, pe lângă prezența constant-participativă la conferințele noastre, ne-a fost și a rămas un mare om de caracter și prieten, sprijinind cu multă determinare demersurile noastre publicistice culturale.

Ne rămân în memorie articolele scrise de jurnaliști prestigioși ai acestui cotidian: Victor Buneci, (păstrez în colecție o fotografie, în biroul meu, când i-am acordat un interviu), G. Manoiu, Călin Ninica, Dumitru Prună, Octavian Ungureanu (a scris atât de documentat despre instituția Poliției și personalități ale Internele din Gorj, în publicațiile noastre, „Jurnalul Poliției Gorjene” și „Meridian”).

Am scris eu însumi unori în „Gorjeanul” și-mi face plăcere să amintesc articolele prilejuate de ziua de 25 martie - „Ziua Poliției Române” și plecarea la Domnul a Întâi Stătătorului Bisericii

Ortodoxe Române, Preafericirea Sa Patriarhul Teoctist.

De la „Gorjeanul” am „recrutat” pentru Inspectoratul de Poliție, un ziarist și un fotoreporter, Viorel Chilea și Gheorghe Ceaușescu, pentru a demara demersurile noastre într-ale publicisticii interniste, aceștia dovădindu-se a fi polițiști de un real folos pentru imaginea Poliției gorjene.

Pentru toate acestea și multe altele, pentru contribuția de neegalat la publicistica de pe meleagurile de la poalele Parângului, gratitudine „Gorjeanului” și slujitorilor săi de ieri și de azi.

La care aș adăuga bucuria nespusă ca la suta mea de ani să sărbătorim împreună. Nu mai e mult. Doar o țară!

Așadar, La mulți, mulți ani, „Gorjeanul”!

Gl. bg.(rtg)
Constantin CODIȚĂ

O stare de spirit!

Ziarul de suflet al gorjenilor este pentru cititorii săi ceva mai mult decât o gazetă, un ziar cotidian ce apare de exact 100 de ani, fără întrerupere, este o stare de spirit. Altfel spus, un dat esențial remarcabil prin evenimentele ce populează spațiul nostru public, un mod de a fi, sau, mai mult spus, un mod de a fi autentic într-o lume a contradicțiilor în care omul își găsește cu greu sensul propriei sale vieți.

Străbătând epoci diferite, din anul 1924 și până astăzi, la pas împreună printr-o istoria ce ne-a supus unui continuu travaliu existențial, dar și unui demers etic fără de care ne-am fi răătăcit în propria noastră lipsă de noimă, „Gorjeanul”, așa cum i-a fost consfințit numele în 22-23 decembrie 1989, sau „Gorjanul”, așa cum inspirat i s-a spus încă de la prima sa apariție, trecând, totodată, și prin *meandrele* tiraniei comuniste, când „Gorjanul” a devenit „Gazeta Gorjului”, a fost multă vreme un *semn* după care ne-am prefigurat momentele noastre de grație și eroism cotidian, de avânt și cumpănă, de echilibru și rătăcire într-un mediu social ce a trecut, pe rând, de la „încremenirea în proiect”, la o schimbare semnificativă de conținut și mesaj.

În cariera mea de jurnalist am avut numeroase

ocazii să-i întâlnesc pe cei care dau viață „Gorjeanului”, apreciindu-le munca și entuziasmul creator. Ei au fost și rămân cei care fac din demersul lor jurnalistic o profesiune de credință.

În ceea ce mă privește, rămân cu nostalgia scrierii unui articol, un scurt text dedicat momentului de schimbare pe care l-am trăit în decembrie 1989, publicat în „Gorjeanul”, la data de 27 decembrie.

A fost articolul care mi-a deschis un lung și frumos drum prin întortocheatul labirint al jurnalismului ce tocmai se năștea în democrație, eliberat de ideologia simptomatică de partid care a distrus viața și conștiința și de cenzura macabră care ne-a siluit mintea, ridicând minciuna la nivelul politicii de stat.

Acum, la ceas aniversar, transmit întregii redacții a „Gorjeanului”, jurnaliști, proprietari și acționari ai ziarului, întreaga mea grațitudine. Le mulțumesc pentru colaborarea pe care am avut-o de-a lungul vremii și le doresc tuturor viață bună și prosperă dedicată adevărului, precum și valorilor etice, spirituale și profesionale care fac din meseria de jurnalist una dintre cele mai frumoase și apreciate meserii din lume.

La mulți ani, „Gorjeanul”!

Doru STRÎMBULESCU

www.targujiuodinoara.ro

100 de ani și ani buni înainte!

Pentru cei mai mulți dintre noi, atunci când avem de evaluat ceva, un om, un lucru, o situație ori, în cazul nostru, valoarea unei publicații, evaluarea respectivă este contaminată de experiența personală, profund subiectivă, aceasta devenind dominantă, decisivă. La fel s-a întâmplat și cu mine în relația cu *Gorjeanul*. Când eram încă elev, imediat după evenimentele din decembrie 1989, acest cotidian a fost pentru mine un orizont al validării, o aspirație. La vremea respectivă, chiar dacă era un ziar profund amprentat de limbajul și, pe unde natural, de cunoscutele deprinderi din comunism, acolo lucrau oameni buni, așa putea să le spun chiar profesioniști, în toate departamentele, de la sport la cultură, mai ales dacă avem ca referință ceea ce se întâmplă astăzi cu presa din România, implicit și cu presa noastră locală. Sunt foarte mulți ziariști de atunci, ale căror nume ar trebui să devină *Premii-le Gorjeanul* în cadrul unei festivități anuale, pentru decernarea unor premii jurnaliștilor din presa locală de acum, în cazul în care mai sunt jurnaliști specializați... În cazul meu, omul cu care am colaborat, care mă publica, așa cum se spune, a fost Ion Popescu. Rolul său în debutul meu editorial l-am prezentat, pe larg, într-o introducere la reeditarea primei cărți din seria de autor care va fi publicată la edi-

tura Vremea din București. În consecință, pentru mine, *Gorjeanul*, prin domnia sa, a fost o instituție importantă. Îmi amintesc lucrurile de atunci cu emoție și cu un profund confort afectiv. Asta nu înseamnă că nu am văzut în tot acest timp și căderile, că nu am văzut tranzacționarea interesului public în favoarea interesului personal, că nu am constatat practica de umanizare a tuturor lichelelor și scursurilor din Gorj și a celor din București, care pozeau pentru o zi acolo. Am citit în acești ani „portrete” și „interviuri” pe care ar fi invidios și Iosif Visarionovici Stalin. Dizabilitățile locale au fost puse în slujba ticăloșiei locale. În foarte multe momente, *Gorjeanul* a fost exact modelul pentru presa care nu trebuie, cu nici un preț, practică. Oamenii sunt naivi și, cum am spus, profund subiectivi, contează numai realitatea lor, pe care o percep, în funcție de posibilitățile intelectuale și de disponibilitățile sufletești. Probabil, *eficiența* și costurile unei astfel de publicații depind în mod vital de relaxarea sau chiar de evitarea oricăror criterii valorice, însă este mult mai onorabilă dispariția decât existența într-o astfel de paradigmă jurnalistică.

În 1990, deși *Gorjeanul* a avut avantajul unui start preferențial, dacă ar fi să mă refer doar la notorietate și la abonamentele deja existente, s-a mișcat greoi în piață, profund neadaptat,

fără politici editoriale sau cu politici conjuncturale. A fost, mai degrabă, o femeie de moravuri ușoare, care devenea din ce în ce mai urâtă și din ce în ce mai ieftină. Bătrânețea nu i-a sporit niciodată noblețea sau înțelepciunea. Firește, nu acest nume, *Gorjeanul*, are vreo vină, este vorba strict de oameni. Vina aparține, pe de o parte, celor care l-au condus, celor care l-au avut în proprietate și, pe de altă parte, și celor care au intenționat să se spele în albia *Gorjeanului*, în ape mai mult sau mai puțin uzate. Nu mă refer doar la spălările ciclic-electorale, care conțin o oarecare justificare existențială, ci am în vedere și toate polițele de proastă factură, care se plătesc sau se achită în plan local.

Am avut, la un moment dat, curiozitatea să văd cum era această publicație în perioada interbelică. Era în ordine, cu mici neajunsuri locale. A urmat comunismul, o perioadă scuzabilă, dar mai sunt încă 34 de ani de libertate, mai mult decât o treime din toată existența, perioadă care ar fi putut să fie parcursă într-o cu totul altă manieră... Din toate aceste motive, doresc acestui ziar, care a fost, este și va fi foarte aproape de inima mea, ani buni într-un adevăr și frumos! Mai mult decât atât, ani buni întru binele cel de folos, nu pentru binele pe care îl considerăm noi a fi bine, fără a fi înțeles în consecințele sale ultime.

Marius Marian ȘOLEA

IOSEF BIRRO

MARE MAGAZIN DE MOBILE

— TÂRGU-JIU —

Strada Victoriei No. 34
(lar dela Sf. Gheorghe 1925, în Str. Victoriei No. 47)

SE GĂSEȘTE în permanență un bogat depozit de MOBILE din cele mai moderne

SE EXECUTA după comandă, [dormitoare, sufragerii, biurouri, salonașe și orice lucrări de această branșe

—
Tapitarie, Tâmplarie și Strungarie
—

Depozit de Cosciuge (tronuri) de diferite calități și toate accesoriile pentru înmormântare

La zi aniversară a Ziarului «GORJEANUL», cuvinte duhovnicești și pline de har din partea Î.P.S. Părinte Dr. IRINEU, Mitropolitul Olteniei

Gorjeanul este o expresie, o modalitate sau mai bine zis un simbol al cuvântului scris, pentru că întotdeauna oamenii au simțit nevoia de a construi! Pentru că vorbim despre o «construcție» reprezentativă în Municipiul Târgu-Jiu, în județul Gorj, așa cum vorbim despre o școală, despre o primărie, despre un centru al creației.

La fel putem vorbi și despre un ziar, pentru că și un ziar este un edificiu pe care l-au făcut înaintașii noștri, care de acum o sută de ani l-au gândit cum trebuie să fie, iar când au lansat această publicație, ei deja văzuseră «construcția» aceasta din perspectivă istorică!

Construim ceva, realizăm un ziar, apoi vedem cum se va duce ca mesaj, ca ecou al culturii și civilizației oamenilor, în spațiu și timp! Evident, că atunci când te gândești, și vorbesc despre un grup de oameni, acest Ziar «Gorjeanul» s-a creionat în mintea cuiva și după aceea, această idee a fost discutată și propusă tuturor, ca în final să vezi că a ieșit foarte frumos, cu un nume sugestiv, «Gorjeanul», de la Gorj!

E foarte interesant că înaintașii noștri au avut în minte această dimensiune bărbătească, pentru ca

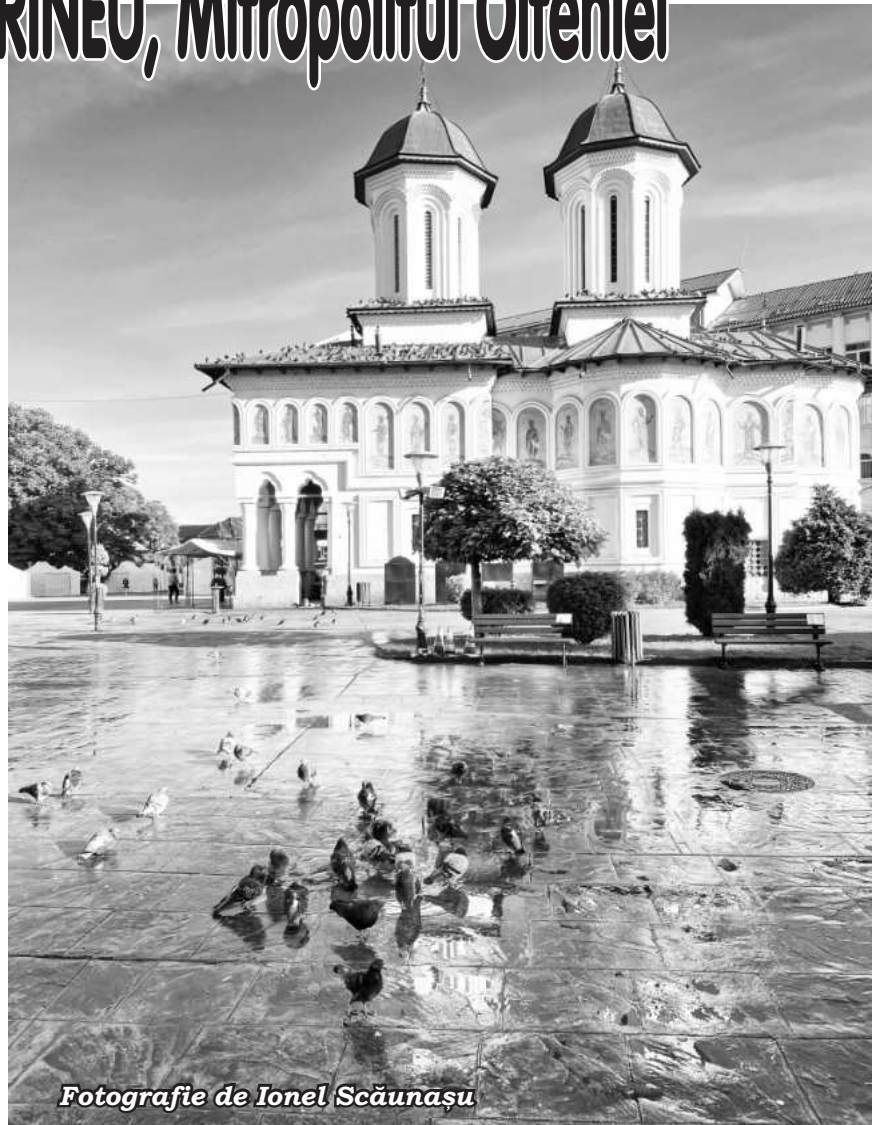
acest ziar să aibă o putere sugestivă de educare și în mod sigur articolele, studiile care s-au publicat, chiar și anunțurile, au adus cu sine mesajul ziarului, iar ziarul a apărut și a prezentat secvențe din viața socială, din viața contemporană în care oamenii trăiau Ziarul a devenit o colecție de vieți!

Mulți dintre cei care au scris au fost oameni cu multă cugetare, cu multă competență, au transmis din experiența lor, prin cuvinte frumoase din care toată lumea să învețe ceva! Deci, jurnalistul este acela care îmbracă studiul său cu o haină frumoasă și acesta este în plan profesional o datorie.

Oricum, am văzut întotdeauna *Gorjeanul* ca pe un ziar echilibrat, un ziar care vine să le vorbească oamenilor din județul Gorj despre viața de aici, despre tradiții, obiceiuri, despre cultură.

Aș dori să-l felicit pe domnul patron al ziarului, pe care îl cunosc și îi spun să-i dea Dumnezeu sănătate, ca să ducă mai departe ziarul și să facă tot ceea ce este mai bun pentru cultura și tradițiile Gorjului!

Vă promit că voi fi întotdeauna alături de dumneavoastră! La mulți an, *Gorjeanul*!

Fotografie de Ionel Scăunașu

Dragul meu și iubitul meu de suflet, «Gorjeanule»!

La cei 100 de ani de «tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte», îți transmit gândurile mele cele mai curate și sentimentele sincere de prețuire și respect, pentru că eram în vara anului 1968 și aveam doar 21 de ani, iar, tu, care te numeam pe atunci «Gazeta GORJULUI», mi-ai publicat în paginile tale prima mea poezioară despre Țicleni („Pe nicăieri, nu-s nopțile mai clare / Păduri bătute în mărgăritare...”, dar, de atunci, nopțile parcă s-au mai întunecat și pădurile de pe dealuri s-au uscat de atâta secetă a minții! În vremurile care au trecut, cu timp și fără timp, am realizat că oamenii sunt sub vremi, cum spune cronicarul, dar, am preferat să greșesc prin generozitate și bunătate, nu prin răutate sau prin aversiune, fiindcă trebuie să-i dai fiecărui om șansa pe care o merită, fără a face prin aceasta și anumite compromisuri stânjenitoare, care să nu ducă până la urmă nicăieri, cu atât mai puțin,

pentru un ziar de suflet al gorjenilor!

Atunci când am scris și când scriu în paginile tale, am un punct de vedere care pornește dintr-o inevitabilă subiectivitate!

Știu că jurnalistul și publicistul visător, își asumă riscul pe cont propriu în legătură cu ceea ce scrie, dar, o știre primită cu entuziasm și fără menajamente, nu poate salva pe nimeni și se respinge singură din context, mai ales că moralitatea criticii critice exclude cu eleganță, deopotrivă, subtilitatea și amatorismul!

Pe acei oameni care nu au fost și nici nu sunt judecați pe criterii ideologice, îi poți numi contrafăcuți, iar, darul de a scrie cu adevărat este talantul de la Dumnezeu!

Îți mulțumesc din inimă, că ești, dragă «Gorjeanule», iar, la cei 100 de ani de la nașterea ta sublimă, să adaugi alte sute, într-un vecii-vecilor! Amin. (G. VASILE)

La mulți ani, Gorjeanule!

Dintotdeauna - încă pe când eram la cursul postuniversitar de jurnalism - am apreciat ziaristica de bună calitate, în interiorul căreia, publicația *Gorjeanul* m-a impresionat în chip strălucit.

Nu numai prin promptitudinea, oportunitatea și corectitudinea informațiilor, dar și prin excelența articolelor, în spiritul cărora, mi-am cultivat dragostea față de oamenii și ținutul de legendă al Gorjului natal.

Iar, acum, la centenar aniversar, nu pot să nu mă gândesc la cel care m-a pus în legătură cu prestigioasa publicație: maestrul Titu Pânișoară, ale cărui vorbe îmi stăruie și astăzi în suflet: „*Gorjeanul* nu este un simplu ziar, este o altfel de creație de tip brâncușian!”.

La mulți ani, *Gorjeanule*! La mulți ani minunatului grup redacțional!

General-locotenent (r)
dr. Grigore STAMATE

MICA PUBLICITATE

Vânzări

● Vând teren extravilan 6.200 mp, categorie de folosință pășuni, situat în punctul Călăianu, sat Bârca, com. Scoarța, jud. Gorj. Terenul are o lungime de 310 m și o lățime de 20 m. Pentru acest teren este întocmit cadastrul. Preț negociabil.

Telefon: 0787 598 630

● Vând vaci și vițele, rasa Bălțată Românească; Vând căruță.

Telefon: 0722814556.

● Vând 1500 de mp teren situat în str. Meteor împreună cu 2 case, una locuibilă și una pe roșu. Cadastru efectuat, utilități existente (gaze, curent, apă, canalizare), fosă septică.

Preț 148.000 euro. 0722.847.010.

● Vând Fabrică de Pâine în perfectă stare de funcționare în municipiul Motru.

Telefon: 0722517000

● Vând teren intravilan la ieșirea din municipiul Motru, pe partea dreaptă, în suprafață de 22.000 mp cu deschidere la stradă de 155 m. Preț 35E/m2 negociabil. Pe teren sunt amplasate și 3 clădiri în suprafață totală de 1.200 mp, POST TRAFU, 2 transformatoare, alimentarea cu apă, gaze, canalizare, energie electrică.

Telefon: 0722517000.

● Vând vin și țuică de calitate - negociabil cartier Polata nr. 53. Telefon: 0353/417760.

● Vând pe întreținere toată averea pe care o posed. Sunt om bătrân, pensionar, bolnav cu coloana vertebrală și picioarele, merg în cârji. Nu am copii, nici frați, nici nepoți, fără familie. Solicit o familie cu copii, văduvă cu copii, pocăiți cu copii, toți români cu credință. Tel.: 0766870282.

● Vând autoturism CITROEN BERLINGO, unic proprietar, cu toate taxele plătite, 100500 km. Telefon: 0741200146.

● Vând două terenuri, de câte 3300 mp, în com. Scoarța, sat Cerăt de Copăcioasa, carte funciară, posibilități apă, canalizare, curent, cablu și 4,2 ha teren vegetație forestieră în aceeași localitate. Tel.: 0761645595.

● Vând VW Tiguan 2000, toate dotările, 2010, preț 9200 euro. 0752134967.

● Vând vin roze, preț 8 lei/litru și țuică, preț 12 lei/litru. Telefon: 0768540951.

● Vând negociabil, ceară, propolis, centrifuga, lăzi stupi, motoretă, bicicletă, drujbă, plug, prăsitoare. Tel: 0731458566.

● Vând cabină tractor 650, piese, cauciucuri 900/20, butoi, putină, instant, acordeon, plug, prăsitoare și piese de schimb. Tel. 0768794204

● Vând colțar piele, mașină vase Indesit, ceasuri buzunar, trofeu cerb carpatin, bicicletă magnetică, suport CD, jocuri șah, CD-uri, bani vechi. Telefon: 0773993410

● Vând scândură plop și cireș (dulapi).

Tel 0752134967

● Vând casă mamă, 3 camere, baie, bucatărie, sat Treistioara - Dragotești

Tel: 0752134967

● Vând remorcă auto, taxe la zi proprietar.

Tel: 0752134967

● Vând centrală termică - lemne Wiessmann. Preț negociabil.

Telefon: 0729614081

● Vând moară electrică pentru furaje, tărate și făină. Se poate adapta și la tractor. Telefon: 0764680411

● Vând casă în Târgu Jiu, str. Făgăraș, nr. 2, teren 16 m lungime și 10 m lățime. Telefon: 0767108982 și 0786215802

● Vând țuică de calitate. Preț negociabil.

Telefon: 0763253657

● Vând pe întreținere toată averea pe care o posed, sunt om bătrân, pensionar, bolnav cu coloana vertebrală și picioarele, merg în cârje. Nu am copii, frați, nepoți și soție. Cadastrul pe avere îl plătesc eu. Solicit familie de români cu bună credință. Tel. 0765724310

● Vând 2730 mp de teren intravilan amplasat în Tg. Jiu, str. Muncii. 0769640104

● Vând 3 cauciucuri Logan, dimensiuni 185/65 R 15, 1 buc barum -nou vară maxim 80km (4), 1 buc rleber-iarnă, 1 buc semperit-T-iarnă. Telefon: 0722859585

● Vând motocultor 19 C.R, stare foarte bună, cauciucuri noi, preț 2900 euro. Tel. 0752134967

● Vând pari pentru vie, scândură plop și cireși groși.

Telefon 0752134967

● Vând/schimb apartament cu 3 camere, decomandat, Tg. Jiu, str. Gheorghe Bărboi, etaj 3, cu apartament 2 camere, etaj 1 sau parter, plus diferență.

Telefon: 0737806713

● Vând apartament în Mătăsari, str. Principală, A 39, parter.

-Vând casă fost magazin, grădină, 30 ari.

-Vând casă în Dragotești neterminată, partidă curent, bunar, vie, grădină, total 57ari, țuică și vin de calitate. Telefon 0353807443.

● Vând butași magnolie mov. Telefon 0723228246

● Vând două locuri de veci în cimitirul municipal Târgu Jiu, intrarea principală, situat în aripa dreaptă, secția, preț negociabil.

Tel: 0784009107

Angajări

● S.C ELECTROCONSTRUCTIA ELCO TG. JIU SA angajează: 1 economist și 1 inginer - profil energetic. Mai multe informații la numărul de telefon: 0253228134

● Caut BONĂ în Târgu Jiu.

Telefon: 0757-823.586

● Caut femeie pentru îngrijire persoană bolnavă (femeie), în Bârsești.

Telefon: 0769213005

● Caut o femeie serioasă pentru ajutor la îngrijirea unei doamne conștientă imobilizată la pat.

Telefon: 0771221338.

● Caut colaborator cunoscător al cultivării florilor la ghiveci. Telefon: 0762.240.225.

● Ofer servicii de curățenie, menaj casă, birouri, apartament.

Telefon: 0772902003.

Închirieri

● Caut să închiriez pentru folosință proprie garsonieră confort I sau II dotată complet, parter sau et. I în Tg. Jiu, pe 4-5 ani. Tel: 0730526880.

Matrimoniale

● Domn, 64 de ani, încadrat în câmpul muncii, singur, fără obligații, cu locuință proprietate personală, cu toate utilitățile, caut doamnă serioasă, de vârstă apropiată, fără obligații, pentru căsătorie, să avem un trai decent. Tel: 0746680411

Diverse

● Execut și repar următoarele articole: sape, cazmale (hîrleț), securi, topoare, bărzi, maiuri pentru spart lemne, scoabe și pripoane pentru cai. 0761890450.

● Repar și/sau schimb componente la laptopuri și calculatoare. Înlocuiesc Display, tastatura, mousepad, baterie, ventilator / Cooler, pastă termoconductoare, placă de bază, procesor, memorii RAM, HDD / SSD, unitate optică. Instalez Sisteme de operare Windows 7, 8, 10, programe, drivere, soluții Antivirus. Devirusez sistem de operare. Mă deplasez la domiciliul clientului. 0731984506.

În atenția tuturor abonaților!

Toți cei care întâmpină probleme în ceea ce privește distribuirea cotidianului Gorjeanul sunt rugați să apeleze nr. de telefon: 0253-218 552
Oficiul Județean de Poșta Gorj

TALON DE MICĂ PUBLICITATE GRATUITĂ PENTRU ABONAȚI

Subsemnatul _____
domiciliat în localitatea _____ strada _____ bloc _____ ap. _____
posesor al C.I.(B.I) seria _____ nr. _____ eliberat de Poliția _____
la data de _____ telefon _____ solicit pe propria
răspundere, publicarea următorului anunț: _____

8897

Notă: Gratuitatea se acordă numai persoanelor fizice pentru anunțuri cu până la 20 de cuvinte și numai pentru VÂNZĂRI, SCHIMBURI, ÎNCHIRIERI, CUMPĂRĂRI. Taloanele se depun la sediul redacției GORJEANUL din Tg-Jiu, Str. Tudor Vladimirescu nr. 17, în zilele de luni - vineri orele 8 - 18. Talonul este valabil doar o singură zi.

Data publicării _____ Semnătura _____

Primăria Municipiului Târgu Jiu anunță organizarea unei licitații publice pentru concesionarea a doua terenuri în suprafață de 3500 mp, fiecare, aparținând domeniului public al Municipiului Târgu Jiu, situate în strada Termocentralei nr. 27, nr. cadastral 68060 și nr. cadastral 68061

Locul de unde poate fi achiziționată documentația și costul documentației: Serviciul Licitații din cadrul Primăriei Municipiului Târgu Jiu, etaj 2. Costul documentației este de 100 lei pentru fiecare documentație și se poate achita numerar la casieria concedentului. Garanția de participare în cuantum de 7500 lei pentru fiecare teren se poate achita numerar la casieria Primăriei Municipiului Târgu Jiu sau cu ordin de plată în contul RO16-TREZ3365006XXX001927, deschis la Trezoreria Târgu Jiu, CIF 4956065.

Data limită pentru solicitarea clarificărilor: 12.04.2024, ora 12.00.

Informații privind ofertele: ofertele se depun în plic închis cu adresa de înaintare a ofertei, în conformitate cu cerințele din documentația de atribuire.

Data limită de depunere a ofertelor: 23.04.2024, ora 14.00.

Adresa la care trebuie depuse ofertele: ofertele se depun la sediul proprietarului terenului, Primăria Municipiului Târgu Jiu, B-dul Constantin Brâncuși, nr. 19, parter, camera C.I.C.

Numărul de exemplare în care trebuie depusă fiecare ofertă: un exemplar, original.

Data și locul la care se va desfășura ședința publică de deschidere a ofertelor: 24.04.2024, ora 14.00 la sediul concedentului, etaj 1, sala de ședințe.

Relații suplimentare se obțin de la Serviciul Licitații din cadrul Primăriei Municipiului Târgu Jiu, tel. 0253/205036.

Data transmiterii anunțului de licitație către Monitorul Oficial: 13.03.2024.

ANUNȚ PUBLIC

privind depunerea solicitării de emitere a aviz de mediu

U.A.T. TURCENI cu sediul în Orașul Turceni, strada Muncii, nr. 12, județul Gorj, telefon- 0253335024, fax- 0253335026, e-mail - turceni@gj.e-adm.ro, anunță publicul interesat asupra declanșării etapei de încadrare cf. HG 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri/programe, în vederea obținerii avizului de mediu pentru „Strategia Integrată de Dezvoltare Urbană (SIDU) a Orașului Turceni, județul Gorj pentru perioada 2021-2027”.

Informațiile privind proiectul propus pot fi consultate la sediul Agenției pentru Protecția Mediului Gorj, strada Unirii, nr. 76, Târgu Jiu, județul Gorj, în zilele de luni-vineri, între orele 8,30-14,00, și la sediul U.A.T. TURCENI, orașul Turceni, strada Muncii, nr. 12, județul Gorj.

Observațiile publicului se primesc zilnic la sediul Agenției pentru Protecția Mediului Gorj, strada Unirii, nr. 76, municipiul Târgu Jiu.

Finanțat de
Uniunea Europeană
NextGenerationEU

Planul Național
de Redresare și Reziliență

Anunț de presă

„PNRR: Fonduri pentru România modernă și reformată!”

Numele proiectului: „DOTAREA CU MOBILIER, MATERIALE DIDACTICE ȘI ECHIPAMENTE DIGITALE A UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR DIN COMUNA POLOVRGI, JUDEȚUL GORJ”

Numele beneficiarului: COMUNA POLOVRGI

Obiectivul proiectului: Obiectivul general al proiectului îl reprezintă îmbunătățirea condițiilor necesare desfășurării procesului educațional în unitățile de învățământ preuniversitare de pe raza comunei Polovragi prin dotarea acestora cu mobilier, materiale didactice și echipamente digitale, necesare desfășurării activității didactice adaptate la societatea digitală.

Valoarea proiectului: **959.910,64 lei**

Data începerii proiectului: **01 august 2023**

Data finalizării proiectului: **31 decembrie 2024**

Codul proiectului: **F-PNRR-Dotari-2023-4744**

„Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României”

PNRR. Finanțat de Uniunea Europeană - Următoarea Generație UE”

<https://mfe.gov.ro/pnrr/>

<https://www.facebook.com/PNRROficial/>

Școală Meserii autorizate Gorj desfășoară cursuri orice meserie, minim 450 lei, rate, diplome recunoscute, sprijin angajare.

Căutăm colaboratori, 2000 lei /clasa.

Telefon: 0751855929; secretariatsnm@yahoo.com

ABONEAZĂ-TE LA

pe anul

2024

Gorjeanul

Cea mai bună
OFERTĂ
comandă acum!

Pret abonamente:

1-5 luni: Pret abonament lunar = 36,20 Lei (30 Lei + 6,20 Lei cheltuieli postale)

6-12 luni: Pret abonament lunar = 34,20 Lei (28 Lei + 6,20 Lei cheltuieli postale)

PREȚUL DE COPERTĂ: 2.00 LEI/EXEMPLAR

Agencia pentru Protecția Mediului Gorj și OBȘTEA MOȘNENILOR ANALOGUL BOIERESC DE LA POSADA, anunță publicul interesat asupra deciziei de emitere a avizului de mediu pentru AMENAJAMENTUL FONDULUI FORESTIER PROPRIETATE PRIVATĂ APARTINÂND OBȘTEI MOȘNENILOR ANALOGUL BOIERESC DE LA POSADA - U.P. I ANALOGUL BOIERESC.

Observațiile publicului interesat se primesc la sediul APM Gorj, strada Unirii nr. 76, Tg. Jiu, județul Gorj, la nr. de fax: 0253-212892 sau la adresa de e-mail: office@apmgj.anpm.ro.

Agencia pentru Protecția Mediului Gorj și COMUNA POLOVRAGI, anunță publicul interesat asupra deciziei de emitere a avizului de mediu pentru AMENAJAMENTUL FONDULUI FORESTIER PROPRIETATE PUBLICĂ ȘI PRIVATĂ APARTINÂND COMUNEI POLOVRAGI - U.P. III POLOVRAGI.

Observațiile publicului interesat se primesc la sediul APM Gorj, strada Unirii, nr. 76, Tg. Jiu, județul Gorj, la nr. de fax: 0253-212892 sau la adresa de e-mail: office@apmgj.anpm.ro.

1. Informații generale privind autoritatea contractantă, în special denumirea, codul de identificare fiscală, adresa, numărul de telefon, fax și/sau adresa de e-mail, persoană de contact: Comuna Bălești, comuna Bălești, sat Bălești, Str. Principală, nr. 173, județul Gorj, telefon/fax 0253/220.038, e-mail: primariabalesti@yahoo.com, cod fiscal 4898797.

2. Informații generale privind obiectul procedurii de licitație publică, în special descrierea și identificarea bunului care urmează să fie închiriat: 3 camere în suprafață totală de 70,5 mp, situate în fosta Școală Primară Voinigești și terenul aferent în suprafață de 290 mp, situate în comuna Bălești, sat Voinigești, Aleea Școlii, nr. 1, ce aparțin domeniului public al Comunei Bălești, județul Gorj, conform caietului de sarcini, H.C.L. Bălești nr. 08/29.02.2024 și temeiului legal: O.U.G. nr. 57/03.07.2019. 3. Informații privind documentația de atribuire: se regăsesc în caietul de sarcini.

3.1. Modalitatea sau modalitățile prin care persoanele interesate pot intra în posesia unui exemplar al documentației de atribuire: la cerere, de la sediul instituției, Compartimentul Achiziții Publice. 3.2. Denumirea și datele de contact ale serviciului/compartimentului din cadrul instituției de la care se poate obține un exemplar din documentația de atribuire: Se poate obține de la Compartimentul Achiziții Publice, din cadrul Comunei Bălești, comuna Bălești, sat Bălești, Str. Principală, nr. 173, județul Gorj. 3.3. Costul și condițiile de plată pentru obținerea acestui exemplar, unde este cazul, potrivit prevederilor O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ: 100 Lei/exemplar, ce se achită numerar la Casieria Comunei Bălești. 3.4. Data-limita pentru solicitarea clarificărilor: 29.03.2024, ora 16.00. 4. Informații privind ofertele: 4.1. Data-limită de depunere a ofertelor: 08.04.2024, ora 16.00. 4.2. Adresa la care trebuie depuse ofertele: Comuna Bălești, cu sediul în comuna Bălești, sat Bălești, Str. Principală, nr. 173, județul Gorj, Compartimentul Achiziții Publice. 4.3. Numărul de exemplare în care trebuie depusă fiecare ofertă: se depun într-un singur exemplar, în două plicuri sigilate: unul exterior și unul interior. 5. Data și locul la care se va desfășura ședința publică de deschidere a ofertelor: 09.04.2024, ora 12.00, Comuna Bălești, cu sediul în comuna Bălești, sat Bălești, Str. Principală, nr. 173, județul Gorj. 6. Denumirea, adresa, numărul de telefon și/sau adresa de e-mail ale instanței competente în soluționarea litigiilor apărute și termenele pentru sesizarea instanței: Secția Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului Gorj, Târgu Jiu, Str. Tudor Vladimirescu, nr. 34, județul Gorj, telefon 0253/212.337, fax 0353/419.075, e-mail: tr-gorj-caf@just.ro. 7. Data transmiterii anunțului de licitație către instituțiile abilitate, în vederea publicării: 14.03.2024.

PRIMĂRIA COMUNEI LICURICI

Nr. 1364 Data: 14.03.2024

Anunț prealabil privind afișarea publică a documentelor tehnice ale cadastrului

Denumire județ: GORJ

Denumire: UAT COMUNA LICURICI

Sectoarele cadastrale nr.: 37, 84, 92 și 96

PRIMĂRIA COMUNEI LICURICI împreună cu OFICIUL DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ GORJ anunță publicarea documentelor tehnice ale cadastrului pentru sectoarele cadastrale nr.: 37, 84, 92, 96, pe o perioadă de 60 de zile calendaristice, conform art. 14 alin. (1) și (2) din Legea cadastrului și a publicității Imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Data de început a afișării: 21.03.2024

Data de sfârșit a afișării: 20.05.2024

Adresa locului afișării publice: Sediul Primăriei comunei Licurici, comuna Licurici, sat Frumușei, str. Principală, nr. 69, Județul Gorj.

Repere pentru identificarea locației: sat Frumușei, str. Principală, nr. 69, Comuna Licurici, Județ Gorj.

Cererile de rectificare ale documentelor tehnice vor putea fi depuse la sediul Primăriei și, totodată, conform art. 48, alin (2) din Ordinul 1/2020: „Cererile de rectificare însoțite de înscrisurile doveditoare pot fi transmise la sediul primăriei prin poștă sau curier, ori prin mijloace electronice, sau formulate în sistemul informatic, caz în care certificarea nealterării conținutului înscrisurilor doveditoare odată cu redarea pe suportul informatic, va fi făcută de către deponent prin semnătură electronică calificată.”

Intervalul de depunere a cererilor de rectificare: LUNI-VINERI, între orele 9,00-15,00

Informații privind Programul național de cadastru și carte funciară 2015-2023 se pot obține pe site-ul ANCPİ la adresa <http://www.ancpi.ro/pnccf/>

PRIMAR,
Vasile MĂCIUCĂ

DIRECTOR
Marius MĂNESCU

Conducerea Obștei Plaiurile Dobriței convoacă membrii obștei pentru a participa la Adunarea Generală Ordinară în data de 06.04.2024, ora 10.00. În lipsă cvorum, Adunarea Generală Ordinară se reprogramează pentru data de 14.04.2024, ora 10.00 în sala Căminului Cultural din satul Dobrița.

Ordinea de zi va fi următoarea:

1. Raportul anual la gestiunea financiară și rezultatele administrării averii colectivității pe anul 2023.
2. Bilanțul contabil pe anul 2023.
3. Raportul comisiei de cenzori și aprobarea gestiunii financiare pentru anul expirat.
4. Bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2024 - Program de măsuri.
5. Aprobarea distribuirii beneficiului net pe anul 2023.
6. Aprobarea lucrărilor de investiții pentru anul 2023.
7. Aprobarea tabelului cu membrii obștei la data de 01.03.2024
8. Aprobarea modului de utilizare a fondurilor APIA și Măsura 151
9. Aprobarea împuternicirii obștei pentru reprezentare cu instituțiile statului.
10. Propuneri de modificare a unor articole din Statutul de funcționare al Obștei. Participarea membrilor Obștei Plaiurile Dobriței se va face conform prevederilor Statutului de Funcționare.

Ziarul „Gorjeanul”, la ceas aniversar

Într-o societate cum este cea contemporană, presa, în toate ipostazele ei, joacă un rol foarte important. Se spune, pe bună dreptate, că presa este „câinele de pază al democrației”. Varietatea informațiilor, calitatea articolelor, spiritul liber au caracterizat și caracterizează în continuare activitatea ziarului „Gorjeanul”, aflat astăzi la ceas aniversar.

Consider că obiectivitatea este calitatea care a stat la baza unei apariții atât de longevive a ziarului. Mai mult decât atât, numărul cititorilor a crescut, odată cu trecerea timpului. Ori de câte ori a fost necesar, redactorii ziarului au știut să își mențină o poziție neutră și să ofere cititorilor o perspectivă obiectivă, completă, asupra evenimentelor relatate, să promoveze adevăratele valori. Și nu a fost un lucru ușor. Destul de multe derapaje sau situații critice au fost prezentate într-o manieră imparțială. Rezultatul a fost acela că foarte mulți oa-

meni valoroși, din diferite domenii de activitate și care au avut ceva de spus au ales să își exprime ideile și punctele de vedere în paginile sale. Cotidianul „Gorjeanul” a reușit să mențină o stare de normalitate și a știut să se adapteze la noile tendințe ale epocii noastre, să se afirme și în mediul online ca un adevărat etalon al obiectivității.

Istoria ziarului „Gorjeanul” este îndelungată și se împletește cu istoria județului nostru însuși. Să ne gândim numai la zbuciumată perioadă interbelică, la epoca atât de grea a refacerii economice de după Al Doilea Război Mondial, când țara noastră a trebuit să renască din propria cenușă, ca o pasăre Phoenix. Paginile ziarului „Gorjeanul” au oglindit fiecare eveniment din istoria Gorjului, precum vizitele regale, inaugurarea unor monumente semnificative pentru noi, gorjenii. Înființarea și dezvoltarea unor instituții precum Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” sunt legate de numele

cotidianului „Gorjeanul”.

Apariția presei scrise la noi se leagă de activitatea lui Nicu D. Miloșescu, cel care a deschis o tipografie la Târgu Jiu, în anul 1882. Cu sprijinul unor personalități de seamă, precum istoricul Alexandru Ștefulescu, apar primele publicații la noi: „Vocea Gorjului” și... „Săteanul”.

100 de ani de la apariția ziarului înseamnă 100 de ani de istorie scrisă a județului Gorj, înseamnă tradiție. Ziarul „Gorjeanul” a reprezentat și reprezintă în continuare comunitatea noastră și face parte din patrimoniul județului nostru.

Calde felicitări pentru întreaga activitate ziarului gorjenilor de pretutindeni!

Acum, la ceas aniversar, urez La mulți ani și sănătate tuturor colaboratorilor și cititorilor ziarului „Gorjeanul”!

Marcela MREJERU,
Inspectoratul Școlar Județean Gorj

Vivat, crescat, floreat!

Reapariția ziarului „Gorjeanul”, în anii 1990, a fost pentru mine un reviriment mult așteptat. Și asta, după o lungă întârziere, trăită dureros în anii în care am fost elev de liceu în orașul lui Brâncuși, neavând șansa de-a lua act de evenimentele culturale ale județului natal (spectacole de teatru la Sala „23 August”, întâlniri cu scriitorii ș.a.). Precum și după revenirea mea în această urbe, unde noua publicație ne oferea pagini memorabile despre activitățile unor iluștrii cărturari ai locului (profesori, medici, juriști, ingineri) sau despre opera nemuritorului Brâncuși, îndeosebi despre tripticul său: Masa, Poarta și Coloana, „Trigemenea mea”, după cum îi plăcea să spună.

Sunt încântat că în paginile cotidianului apar adesea articole de specialitate, legate de viața și opera marelui sculptor, semnate de personalități gorjene.

Felicit echipa ziarului „Gorjeanul” și le urez: „Vivat, crescat, floreat!”.

profesor,
Iancu POPESCU

La mulți ani ziarului „GORJEANUL”

Din partea conducerii și bibliotecarilor de la Biblioteca Județeană „Christian Tell” Gorj - MULȚI ANI DE APARIȚII și sporire a colecției aflate la bibliotecă și încă un prilej de sărbătorire peste 100 de ani!

Ziarul „Gorjeanul” - un colaborator de marcă al instituției noastre, în paginile cărui ne-am regăsit relatate mare parte dintre evenimentele realizate de-a lungul timpului.

La mulți ani echipei de la „GORJEANUL”!

Manager,
Luiza Sandu

Paginile ziarului
GORJEANUL CENTENAR,
au fost împodobite grafic cu fotografii
din colecția domnului Jean Țârlea
Târgu Jiu de odinioară

La o sută de ani

Cu bucurie și mândrie, sărbătorim 100 de ani de la prima apariție a ziarului „Gorjeanul”. În acest moment special, vă invit pe toți să reflectăm cu recunoștință asupra evoluției și impactului pe care „Gorjeanul” l-a avut asupra comunității noastre.

Martor al istoriei noastre colective, „Gorjeanul” a pus în lumină atât evenimentele marcante, cât și poveștile personale care au conturat viața noastră de zi cu zi.

„100 de ani de Gorjeanul” reprezintă o oportunitate de a celebra nu doar tradiția și profesionalismul acestui ziar, ci și legăturile strânse pe care le-a creat cu noi, cititorii.

Iată, după 100 de ani, „Gorjeanul” continuă să fie o voce obiectivă și responsabilă, un reper de încredere în comunitatea județului Gorj, prezentând informații esențiale și provocări locale, promovând, totodată, angajamentul civic și cultura dialogului.

Într-o perioadă caracterizată printr-o dinamică a schimbării foarte accentuată, în care fluxul de informații este vast și uneori confuz, „Gorjeanul” a reușit să mențină standarde înalte de etică și acuratețe, a reușit să se adapteze la schimbările tehnologice și sociale și să rămână relevant pentru nevoile și așteptările cititorilor.

Ați fost un far călăuzitor pentru toți cei care cred în puterea cuvântului scris și sperăm că veți continua să luminați și să îndrumați comunitatea noastră pentru încă mulți ani de acum înainte.

Strălucitor veștmânt fie-vă viața!

La mulți ani, „Gorjeanul”!

Prof. univ. dr. ing.
Luminița Georgeta POPESCU

EDITOR : Societatea Comercială „Gorjeanul” S.A. | înmatriculată la O. R. C. Gorj, sub numărul J 18/415/1991 | ISSN 1221 - 0129. C.F. - RO2157533 | Departament Contabilitate - fax: 0253/213409 | Director Economic: Cristiana Jitianu-Lupulescu

Bd. Constantin Brâncuși nr. 15, Târgu Jiu, cod 210192, Cont RO69RNCB0149042090650001 - B.C.R. Tg.-Jiu RO88TREZ3365069XXX002913 - Trezoreria Tg-Jiu

AGENȚIA DE PUBLICITATE „GORJEANUL” | Troi Sorina-Dumitra

- Tel: 0253/214767 | Fax: 0253/213409 E-mail: publicitate@gorjeanul.ro

Director: Bebe-Viorel Ionică (viorel.ionica.ss@gmail.com)

Director adjunct: Ionel Scăunașu (iscaunasu@gorjeanul.ro)

Director editorial: Vasile Vasiescu (vasilevasiescu@yahoo.com)

Redactor șef: Izabella MOLNAR (izabella_m1990@yahoo.com)

Redactori: Cătălin PASĂRE (Sport), Loredana FICIU (Eveniment) (loredana.ficiu@yahoo.com), Irina IRINOIU, Gelu IONESCU (Actualitate, Eveniment), Izabella MOLNAR (Economie, Societate), Mihaela C. HORVATH (Eveniment, Investigatii), Claudiu Matei (Investigatii), Ion PREDOȘANU (Editorialist - ion.predosanu@gmail/ 0723806035),

Fotoreporteri: Mugurel PETRESCU

TEHNOREDACTARE: Irinel AVRAM (avr.irinel@yahoo.com), Valentin DOBRE (valemberg2005@yahoo.com)

Corector: Mihaela C. HORVATH

E-mail: redactie@gorjeanul.ro | Telefon: 0253/217464

Colaboratori: Gheorghe FILIȘ, prof. Vasile GOGONEA (Viață Spirituală),

Ing. Ion VELICI (Agricultură-tel: 0764471206), Darius Andrei Noroce (Meteo).

RĂSPUNDEREA PENTRU CONȚINUTUL ARTICOLELOR REVINE ÎN EXCLUSIVITATE AUTORILOR SAU SURSELOR DE INFORMARE

Tipografia PRODCOM SRL Târgu-Jiu

